

ΔΩΡΕΑΝ

ΔΟΡΥΦΟΡΟΣ

Η Ηπειρωτική Κοινότητα στην περέλαση του Oktoberfest

ΤΑ ΔΙΑΒΑΤΗΡΙΑ
ΘΑ ΙΣΧΥΟΥΝ ΓΙΑ
10 ΧΡΟΝΙΑ

Πρόγραμμα στήριξης
οικογενειών από Δήμο
Μονάχου

Philharmonia Musikverein München
präsentiert

REMBETIKA

mit der Gruppe

REBOUBLIKA

eine musikalische Reise in die Welt des Rembetiko

Sonntag, 09. Oktober um 19 Uhr

Saal X im Gasteig HP8

Vorverkauf bei allen Vorverkaufsstellen und an der Abendkasse.

Telefonische Bestellung bei München Ticket 089/ 54 81 81 81

Mit Unterstützung des Bezirks Oberbayern und des Kulturreferates der
Landeshauptstadt München

www.philharmonia.de

Της σύνταξης

Αγαπητοί αναγνώστες,

μα νέα σεζόν ξεκινάει και για άλλη μια φορά τα κεντρικά ερωτηματικά που μας απασχολούν είναι πολλά.

Η ενεργειακή κρίση δείχνει να είναι η μεγάλη πρόκληση των επόμενων μηνών με άγνωστες ακόμη τις πραγματικές συνέπειες στον οικογενειακό προϋπολογισμό των νοικοκυριών και γενικότερα στις οικονομίες των κρατών.

Η εξέλιξη της πανδημίας αν και δείχνει ότι δεν θα μας επιστρέψει στους περιορισμούς των δυο προηγούμενων ετών παραμένει ένα ερωτηματικό που προκαλεί ανησυχία σε μεγάλο μέρος των πολιτών.

Τα δυο παραπάνω ερωτήματα και οι ανησυχίες που απορρέουν από αυτά έχουν άμεση επιρροή και στους οργανωμένους φορείς και στις συλλογικότητες και κατά επέκταση και στους ελληνικούς.

Αγαπητοί φίλοι,

Η φετινή σεζόν ξεκίνησε επί της ουσίας με τη συμμετοχή της Ηπειρωτικής Κοινότητας Μονάχου στην παρέλαση του Oktoberfest με παραδοσιακές φορεσίες . Φωτογραφίες του φωτογράφου Γιώργου Γιάκη (για λογαριασμό του ΔΟΡΥΦΟΡΟΥ) παρουσιάζουμε στο σημερινό μας τεύχος .

Παράλληλα και φέτος, με πρωτοβουλία του ΔΟΡΥΦΟΡΟΥ, ξεκινάμε την δράση συλλόγων και φορέων για την 8η φιλανθρωπική (δράση αλληλεγγύης)

Το σύνολο των φετινών εσόδων θα διατεθεί στα ιδρύματα:

- ΣΤΟΡΓΗ, μη κερδοσκοπικό σωματείο με έδρα την Ηγουμενίτσα που στηρίζει τη φροντίδα παιδιών με ειδικές ικανότητες (40% των εσόδων).
- ΚΙΒΩΤΟΣ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ ΗΠΕΙΡΟΥ, Κέντρο Παιδικής Προστασίας με υπηρεσίες που εξασφαλίζουν ασφαλή και αξιοπρεπή διαβίωση για παιδιά που το έχουν ανάγκη. Διατηρεί Σπίτια Φιλοξενίας Παιδιών στην Πωγωνιανή & Κόνιτσα Ιωαννίνων (40% των εσόδων)
- το 20% των εσόδων θα δοθεί στο Förderverein Kinderpalliativzentrum München e.V., που εδρεύει στο Μόναχο και στηρίζει τη φροντίδα παιδιών και νέων με σοβαρές ανίατες ασθένειες.

Αγαπητοί αναγνώστες,

Ο Δορυφόρος (ως μη κερδοσκοπικός φορέας) θα βρίσκεται και φέτος πλάι στους συλλόγους και φορείς σε μια ακόμη δύσκολη χρονιά. Θα προσπαθήσει επίσης να ενημερώνει τον Ελληνισμό της ευρύτερης περιοχής του Μονάχου για θέματα της καθημερινότητας που τον επηρεάζουν άμεσα.

Ευχόμαστε καλή σεζόν σε όλους
Φιλικά
Κώστας Τάσης
Υπεύθυνος έκδοσης

Η Ηπειρωτική Κοινότητα Μονάχου στην παρέλαση του Oktoberfest

Η Ηπειρωτική Κοινότητα κατάφερε για δεύτερη συνεχόμενη φορά να συμμετέχει στην παρέλαση συλλόγων, οργανισμών και σωματείων με παραδοσιακές φορεσιές στο Oktoberfest.

Για την επιτυχία αυτή (ο μοναδικός ελληνικός σύλλογος που συμμετέχει διαχρονικά σε παρέλαση) οφείλεται στο Διοικητικό Συμβούλιο και στον Πρόεδρο Nikolaos Stamatias κυρίως όμως στις προσπάθειες και στην κινητοποίηση των Γιάννης Βασιλείου και Vasiliki Thanasia

Συγχαρητήρια σ όλο το ΔΣ και τους συμμετέχοντες !!!

Επίσης αξίζει συγχαρητήρια ο φωτογράφος Gregory Giakis που για άλλη μια φορά στήριξε (αφιλοκερδώς) την πρωτοβουλία της Ηπειρωτικής Κοινότητας Μονάχου

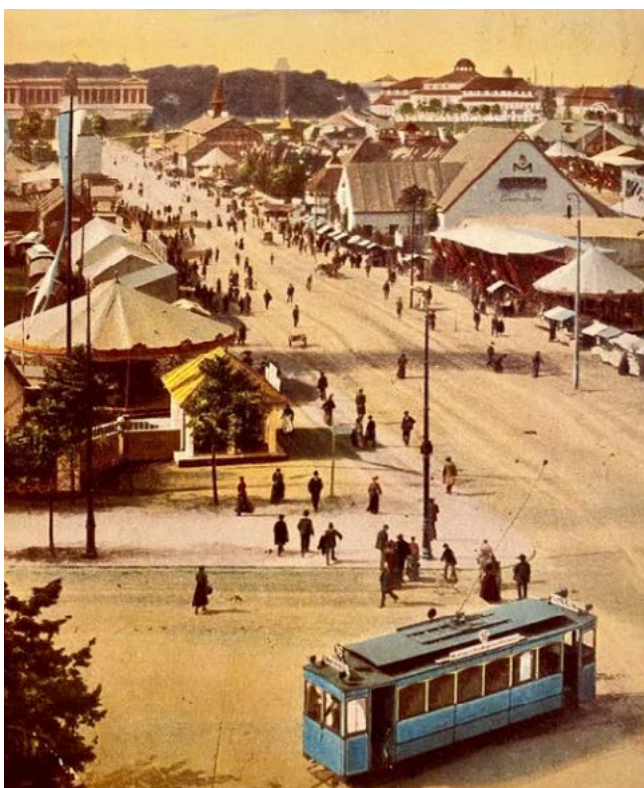

Ασημένιο μετάλλιο για Βασίλη Ναλμπάντη και Χρήστο Νίτσα από Μόναχο στους αγώνες Ταεκβοντο στην Σλοβενία Συγχαρητήρια

Μια ιδιαίτερη και σπάνια φωτογραφία ...

Μια ιδιαίτερη και σπάνια φωτογραφία που δείχνει την ομορφιά του Oktoberfest το έτος 1906. Την μόνη χρονιά που γραμμή 16 του τραμ έφτανε εκεί ξεκινώντας από Rindermarkt μέσω Sendlinger Straße, Lindwurmstraße και Kobbellstraße. Δυο χρόνια αργότερα οι ράγες θα επεκταθούν μέχρι την Bavaria και μέχρι το 1922 το τραμ θα συνεχίσει να κάνει το δρομολόγιο αυτό, όχι όμως κατά την διάρκεια του Oktoberfest. Αρχές του 1924 θα σταματήσει το δρομολόγιο και οι γραμμές θα ξηλωθούν ολοκληρωτικά.

Πηγή: Συλλογή Peter Schrickler στο βιβλίο „Bilder von der Münchner Trambahn“

Επιμέλεια Βασίλης Καραμαγκιόλης

Γερμανία: Ο κρεοπώλης του 1920 που πουλούσε ανθρώπινο κρέας

Επί έξι χρόνια, ο Φριτζ Χάαρμαν χρησιμοποίησε τη θέση του ως πληροφοριοδότης της αστυνομίας για να καλύπτει τα δολοφονικά του ένστικτα και να δημιουργεί άλλοθι, ενώ παράλληλα πραγματοποίησε τουλάχιστον 24 φρικιαστικούς φόνους που του χάρισαν το παρατσούκλι «χασάπης του Ανόβερου».

Τη δεκαετία του 1920, ο Χάαρμαν ήταν γνωστός ως επιτυχημένος πωλητής μεταχειρισμένων ρούχων και ήταν αγαπητός στις νοικοκυρές για την αβίαστη προσφορά φθηνού κρέατος – μέχρι που έγινε γνωστό ότι και τα δύο είδη που εμπορευόταν προέρχονταν από σκοτωμένα, έφηβα αγόρια που το είχαν σκάσει από το σπίτι τους.

Όλοι οι κάτοικοι της γενέτειράς του, του Ανόβερου, πίστευαν ότι ο Φριτζ ήταν κάπως παράξενος, αλλά φιλικός και σίγουρα ακίνδυνος. Ακόμα και η αστυνομία τον συμπαθούσε, και δούλευε γι' αυτούς ως πληροφοριοδότης, ενώ πραγματοποιούσε ένα τρομακτικό φονικό όργιο κάτω από τη μύτη τους.

Μόλις ανακαλύφθηκαν τα εγκλήματά του, ο Χάαρμαν έγινε διαβόητος ως το «βαμπίρ του Ανόβερου» ή «χασάπης του Ανόβερου» που σκότωνε τα θύματά του με ένα «ερωτικό δάγκωμα» που περνούσε μέσα από την τραχεία, τον κύριο αεραγωγό του σώματος. Τελικά ομολόγησε σχεδόν 30 δολοφονίες, αλλά η αστυνομία υποπτεύεται ότι σκότωσε δεκάδες ακόμη.

Η παραγμένη πρώιμη ζωή του Φριτζ Χάαρμαν

Γεννημένος στις 25 Οκτωβρίου του 1879, από έναν σκυθρωπό πατέρα γνωστό ως «Sulky Olle», ο Φριτζ είχε την αγάπη της ανάπηρης μητέρας του. Ο μικρότερος από τα έξι παιδιά της οικογένειας, του άρεσε να παίζει με κούκλες, να φοράει φορέματα και να αποφεύγει τα άλλα παιδιά στη γειτονιά, ιδίως τα αγόρια.

Σε μια προσπάθεια να αναγκάσει τον γιο του να γίνει πιο σκληρός, ο Olle έστειλε τον νεαρό Φριτζ σε στρατιωτική σχολή στη νότια γερμανική πόλη Breisach σε ηλικία 16 ετών. Παρόλο που το αγόρι απολάμβανε τη θητεία του εκεί, μετά από λίγους μήνες στο σχολείο ανακάλυψε ότι είχε επιληψία.

Αποβλήθηκε από το σχολείο λόγω της κατάστασής του και εργάστηκε στο εργοστάσιο πούρων του πατέρα του για ένα χρόνο πριν διαπράξει το πρώτο του έγκλημα: παρενοχλούσε σεξουαλικά νεαρά αγόρια. Συνελήφθη και κατηγορήθηκε από την αστυνομία και οδηγήθηκε σε ψυχιατρικό άσυλο. Μετά από μόλις έξι μήνες στο άσυλο, δραπέτευσε και πέρασε τα σύνορα με την Ελβετία.

Ενώ βρισκόταν στην Ελβετία, αρραβωνιάστηκε μια νεαρή γυναίκα με το όνομα Έρνα Λάμπερτ. Ωστόσο, ο βραχύβιος αρραβώνας διαλύθηκε όταν εκείνη έμεινε έγκυος και ο ίδιος επέστρεψε στη Γερμανία το 1900 για να ολοκληρώσει την υποχρεωτική στρατιωτική του θητεία.

Λόγω της επιληψίας του και της πιθανής ψυχικής του ασθένειας, ο Φριτζ νοσηλεύτηκε για τέσσερις μήνες το 1901 και απολύθηκε από το στρατό το 1902. Μετά την απόλυσή του, ο πατέρας του έκανε επανειλημμένες προσπάθειες να τον ξαναβάλει οριστικά στο άσυλο,

αλλά ο Φριτζ κατάφερε να το αποφεύγει κάθε φορά.

Μετά την αποχώρησή του από τον στρατό, ο Φριτζ τα έβγαζε αρχικά πέρα με τη σύνταξή του, η οποία αυξήθηκε το 1904, όταν τελικά χαρακτηρίστηκε ανάπηρος. Κατά την επόμενη δεκαετία, συμπλήρωνε τη σύνταξή του με μικροδιαρρήξεις και απατεωνιές.

Δυστυχώς για τα έφηβα αγόρια του Ανόβερου, τα εγκλήματα του Χάαρμαν θα κλιμακώνονταν δραματικά μετά το τέλος του Α΄ Παγκοσμίου Πολέμου.

Ο πρώτος φόνος από τον «χασάπη του Ανόβερου»

Μέχρι το 1913, η αστυνομία είχε βαρεθεί τα επαναλαμβανόμενα εγκλήματά του και τον καταδικάστηκε για τη διάρρηξη μιας αποθήκης στο Ανόβερο βάζοντάς τον φυλακή για πέντε χρόνια, γεγονός που του επέτρεψε να μείνει εκτός Α΄ Παγκοσμίου Πολέμου.

Στη φυλακή, ο Χάαρμαν γνώρισε τον 24χρονο νταβατζή Χανς Γκαρνς, με τον οποίο ερωτεύτηκε γρήγορα. Μετά την αποφυλάκισή τους, συγκατοίκησαν.

Αποφυλακίστηκε με αναστολή το 1918, καθώς η γερμανική αυτοκρατορία κατέρρεε θεαματικά, και αμέσως έπιασε δύο δουλειές. Η μία ήταν με μια συμμορία λαθρεμπόρων- η άλλη ήταν ως πληροφοριοδότης της αστυνομίας του Ανόβερου, μια θέση που θα έπαιζε τεράστιο ρόλο στο επόμενο έργο του.

Τον Σεπτέμβριο του 1918, ο 17χρονος Φρίντελ Ροχ το έσκασε από το σπίτι του και εξαφανίστηκε στα σοκάκια του Ανόβερου. Όταν ο πατέρας του Ροχ ξεκίνησε να βρει τον γιο του, έμαθε ότι ο νεαρός Φρίντελ ήταν φίλος με τον Φριτζ, ο οποίος συχνά έπαιρνε νεαρά αγόρια στο διαμέρισμά του για λίγη διασκέδαση.

Ωστόσο, όταν ο πατέρας του Ροχ έδωσε αυτό το στοιχείο στις αρχές, η αστυνομία ήταν απρόθυμη να παρέμβει στον πιο πολύτιμο κατάσκοπό της. Ο πατέρας επέμενε και τελικά συμφώνησαν να επισκεφθούν τον Χάαρμαν.

Εκεί, βρήκαν τον Φριτζ στο κρεβάτι με ένα 13χρονο αγόρι, αλλά κανένα ίχνος του Φρίντελ. Το μόνο που μπορούσαν να κάνουν σύμφωνα με τους νόμους της εποχής ήταν να συλλάβουν τον Χάαρμαν για ασέλγεια με ανήλικο.

Ο Χάαρμαν επεσήμανε αργότερα ότι η αστυνομία θα μπορούσε να είχε ψάξει καλύτερα. Το κομμένο κεφάλι του Φρίντελ Ροχ ήταν κρυμμένο πίσω από τη σόμπα όλη την ώρα που βρίσκονταν εκεί.

Η φωλιά του θανάτου Φριτζ

Ο Χάαρμαν ήταν ήδη γνωστός ως κρεοπώλης της μαύρης αγοράς, δημοφιλής στους κατοίκους της περιοχής για τη φιλικότητά του και το ακαταμάχητα προσιτό κρέας του. Μέχρι το 1919, η Γερμανία βρισκόταν σε δεινή οικονομική κατάσταση και πολλές οικογένειες πάλευαν για να έχουν φαγητό στο τραπέζι.

Στις αρχές της δεκαετίας του 1920, ο Χάαρμαν περνούσε μεγάλο μέρος του χρόνου του περιφερόμενος γύρω από τον σιδηροδρομικό σταθμό του Ανόβερου, αναζητώντας έφηβα αγόρια για να τα καλοπιάσει με υποσχέσεις φαγητού και παρηγοριάς και να τα προσελκύσει στο σπίτι του. Χιλιάδες παιδιά το έσκαγαν από τα σπίτια τους εκείνη την εποχή λόγω των μεταπολεμικών δυσκολιών, οπότε είχε πολλά θύματα για να διαλέξει.

Αφού τάζε τα θύματά του, ο Χάαρμαν τα σκότωνε με έναν αλλόκοτο τρόπο που ο ίδιος αποκαλούσε «ερωτικό δάγκωμα», πριν κακοποιήσει σεξουαλικά τα πτώματά τους. Τέλος, τα τεμάχιζε, αλέθοντας τη σάρκα τους σε κρέας λουκάνικου ή κόβοντάς τα σε κομματάκια για να τα πουλήσει ως «βοδινό» ή «χοιρινό».

Αφού έσφαζε τα θύματά του, πέταγε τα υπολείμματά τους στον κοντινό ποταμό Λάινε.

Επί έξι χρόνια, ενώ η αστυνομία έκανε τα στραβά μάτια στις δραστηριότητες του

αγαπημένου της πληροφοριοδότη, πιστεύεται ότι ο Φριτζ δολοφόνησε πάνω από 50 αγόρια. Έγινε επιτυχημένος πουλώντας τα ρούχα και τη σάρκα τους, ενώ όλο και περισσότεροι γονείς κατέβαιναν στην πόλη που δρούσε ο «βρικόλακας του Ανόβερου», αναζητώντας απεγνωσμένα τα εξαφανισμένα παιδιά τους.

Ανακάλυψη και δίκη

Τον Μάιο του 1924, η αστυνομία αναγκάστηκε να στρέψει την προσοχή της στον Χάαρμαν, όταν παιδιά ανακάλυψαν ένα κρανίο στις όχθες του Λάινε. Βρέθηκαν αρκετά ακόμη κρανία και σκελετοί όταν η στάθμη του νερού του ποταμού κατέβηκε αποκαλύπτοντας τα πτώματα τουλάχιστον 22 εφήβων αγοριών και νεαρών ανδρών.

Η πόλη του Ανόβερου πανικοβλήθηκε και οι υποψίες στράφηκαν στον Χάαρμαν χάρη στη φήμη του ότι έφερνε στο διαμέρισμά του αγόρια που το έσκαγαν. Λόγω της ιδιότητάς του ως αγαπημένου πληροφοριοδότη, η αστυνομία του Ανόβερου κρίθηκε ακατάλληλη να ερευνήσει την υπόθεση. Έτσι, δύο ντετέκτιβ από το Βερολίνο έφτασαν στο σημείο για να αναλάβουν την έρευνα.

Οι αστυνομικοί του Βερολίνου τσάκωσαν σύντομα τον Χάαρμαν σε μια σκοτεινή γωνιά του σιδηροδρομικού σταθμού να επιτίθεται σε έναν έφηβο. Τον έριξαν στη φυλακή, ενώ πήγαν να ψάξουν το διαμέρισμά του, πολύ πιο ενδελεχώς αυτή τη φορά.

Στο εσωτερικό του επικρατούσε μια εφιαλτική σκηνή. Οι τοίχοι και το πάτωμα ήταν παντού λερωμένοι με αίμα, ενώ βρέθηκαν περισσότερα από 100 κομμάτια από τα ρούχα των θυμάτων.

Ο «βρικόλακας του Ανόβερου» ήταν πολύ πρόθυμος να ομολογήσει τα εγκλήματά του. Όταν ρωτήθηκε πόσους είχε σκοτώσει, απάντησε άνετα: «Τριάντα ή σαράντα, δεν ξέρω». Αργότερα, είτε ότι πιθανότατα σκότωσε μεταξύ πενήντα και εβδομήντα αγόρια.

Ωστόσο, η αστυνομία μπόρεσε να ταυτοποιήσει μόνο 27 από τα θύματά του και δεν μπόρεσε να βρει τα δεκάδες άλλα.

Στο δικαστήριο, ο Χάαρμαν κάπνιζε πούρα και προσέβαλε όλους τους παρευρισκόμενους. Μια φορά, κοιτάζοντας τη φωτογραφία ενός αγνοούμενου αγοριού, φώναξε στον πενθούντα πατέρα του αγοριού ότι δεν θα μπορούσε ποτέ να έχει σχέση με το παιδί, καθώς ήταν πολύ άσχημος.

Κρίθηκε ένοχος για 24 από τους 27 φόνους για τους οποίους κατηγορήθηκε και καταδικάστηκε σε αποκεφαλισμό με γκιλοτίνα στις 15 Απριλίου 1925.

Ο εραστής του, ο Γκρανς, ο οποίος συχνά εκβίαζε συναισθηματικά τον Χάαρμαν για να δολοφονήσει συγκεκριμένα παιδιά, καταδικάστηκε σε ισόβια κάθειρξη, αλλά η ποινή θα μετατραπεί αργότερα σε μόλις 12 χρόνια.

Μετά το θάνατό του, το κεφάλι του Χάαρμαν συντηρήθηκε σε φορμαλδεΰδη και δόθηκε στην ιατρική σχολή του Γκέτινγκεν. Το 1925, τα λείψανα των θυμάτων του που ανακαλύφθηκαν στον ποταμό Λάινε θάφτηκαν σε ομαδικό τάφο στο νεκροταφείο Stöckener.

Αν και οι κάτοικοι του Ανόβερου ήθελαν να ξεπεράσουν τις φρικιαστικές δολοφονίες του Χάαρμαν, τα εγκλήματά του ενέπνευσαν τον Γερμανό εξπρεσιονιστή σκηνοθέτη Φριτζ Λανγκ στο κλασικό θρίλερ «M» του 1931. Στο «M», τόσο η αστυνομία όσο και οι εγκληματίες μιας μεγάλης γερμανικής πόλης κυνηγούν έναν κατά συρροή δολοφόνο που κυνηγάει μικρά παιδιά.

Τα φρικιαστικά εγκλήματα των Χάαρμαν και Γρανς είχαν όμως και ένα άλλο τραγικό αποτέλεσμα. Αν και η ομοφυλοφιλία ήταν παράνομη στη Γερμανία εκείνη την εποχή, ήταν σε μεγάλο βαθμό ανεκτή.

Με τις τρομακτικές ιστορίες για τη σεξουαλική βία του Χάαρμαν και την αρρωστημένη σκληρότητα του Γκρανς, ένα κύμα ομοφοβίας σάρωσε τη χώρα. Καθώς οι καρδιές των περισσότερων Γερμανών σκλήρυναν απέναντι στη δυσχερή θέση των ομοφυλόφιλων ανδρών, άνοιξε ο δρόμος για τη μετέπειτα εκστρατεία δολοφονίας κατά των ομοφυλόφιλων που διεξήγαγαν οι Ναζί.

Ο Χανς Γκρανς, ωστόσο, επέζησε μέχρι τα βαθιά γεράματα, πεθαίνοντας στο Ανόβερο το 1975. Δεκαετίες αργότερα, το 2015, η ιατρική σχολή του Γκέτινγκεν βαρέθηκε να αποθηκεύει το διατηρημένο κεφάλι του Φριτς Χάαρμαν και το αποτέφρωσε, εξαφανίζοντας έτσι τα τελευταία ίχνη του «χασάπη του Ανόβερου».

Δημοσιεύτηκε στο in.gr

Ταξίδι στο χρόνο: Το πρώτο Oktoberfest

Oktoberfest

Το Μόναχο ήταν ανέκαθεν στενά συνδεδεμένο με το αγροτικό περιβάλλον και τη φύση. Καθημερινά φρέσκα φρούτα λαχανικά και χυμοί εισρεουν από την ύπαιθρο επηρεάζοντας έτσι τον αστικό ιστό και τον πολιτισμό του.

Το ετήσιο Oktoberfest που πραγματοποιείται στο Theresienwiese ξεκίνησε αρχικά σαν μια ευχαριστία συγκομιδής της σοδειάς. Δημιουργός και χορηγός του ο Max Josef της Βαυαρίας για πρώτη φορά το 1810 με αφορμή τον γάμο του διάδοχου του θρόνου Λουδοβίκου με την Therese Karoline von Hildburghausen.

Το κυρίως μέρος του τότε Oktoberfest ήταν η μεγάλη έκθεση ζώων, όπου μόνο οι βραβευμένοι ταύροι, τα βοοειδή και τα άλογα παρουσιάζονταν στον βασιλιά. Από την αρχή, το Oktoberfest περιελάμβανε την καθιερωμένη και δημοφιλή από τότε ιπποδρομία, άφθονη μπύρα, τα εκθεσιακά περίπτερα καθώς και την αγαπημένη σε όλους σκοποβολή. Όλος ο περιφερειακός και αγροτικός πληθυσμός των γύρω περιοχών συνέρρεε στο Μόναχο με τις διαφορετικές φορεσιές του για να δει την πόλη και αυτούς που την κυβερνούσαν. Η παροιμία άλλωστε της εποχής δεν αφήνει και πολλά περιθώρια αμφισβήτησης ότι ο Max Josef λάτρευε την Βαυαρία :

“Aber g’freut, hat’s doch Jung und Alt,
da-ß er so viel auf sein Bayern halt“

Πηγή: Φωτογραφία,
Bildchronik von München,
Oldenburg Verlag 1938
Επιμέλεια: Βασίλης Καραμαγκιόλης

Ιατρική Μονάχου

Η Ιατρική Μονάχου διοργανώνει το Σάββατο, 08.10.2022 και ώρα 9 – 12 π.μ. την επόμενη της επιμορφωτική εκδήλωση με επίκαιρα θέματα, που αφορούν στον τομέα της Αγγειοχειρουργικής και της επεμβατικής Καρδιολογίας.

Η πρόσκληση απευθύνεται αποκλειστικά σε ιατρούς και οδοντίατρους.

Παρακαλούνται οι ενδιαφερόμενοι συνάδελφοι να δηλώσουν συμμετοχή στο info@iatriki-muc.de έως την Πέμπτη, 06.10.2022.

ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΛΥΚΕΙΟ ΜΟΝΑΧΟΥ

1. Τι είναι το πρόγραμμα Erasmus+ και σε ποιους απευθύνεται;

Το Erasmus+ είναι το πρόγραμμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης που αφορά τους τομείς της εκπαίδευσης, της κατάρτισης, της νεολαίας και του αθλητισμού. Το πρόγραμμα απευθύνεται κυρίως στους νέους και τους ενθαρρύνει να εμπλακούν και να δραστηριοποιηθούν στην κοινωνία των πολιτών, ευαισθητοποιώντας τους σχετικά με τις κοινές αξίες της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Ειδικότερα στον τομέα της σχολικής εκπαίδευσης, απευθύνεται κυρίως σε διευθυντές σχολείων, καθηγητές και μαθητές πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης και πρόκειται για πρόγραμμα ανταλλαγής μαθητών.

2. Ποιοι είναι οι στόχοι του προγράμματος Erasmus+ στη δευτεροβάθμια εκπαίδευση;

Ο γενικός στόχος του προγράμματος είναι να υποστηρίξει την εκπαιδευτική και προσωπική ανάπτυξη των ατόμων που συμμετέχουν, μαθητών και καθηγητών. Ειδικότερα, προάγει τη μαθησιακή κινητικότητα ατόμων και ομάδων, καθώς και τη συνεργασία, την ποιότητα, την ένταξη και την ισότητα, την αριστεία και τη δημιουργικότητα. Επιπλέον, προωθεί τις αξίες της πολυμορφίας, της ανεκτικότητας και της δημοκρατικής συμμετοχής, καθώς και τις γνώσεις σχετικά με την κοινή ευρωπαϊκή κληρονομιά και την πολυμορφία.

3. Τι κερδίζει ένας μαθητής από τη συμμετοχή του σε πρόγραμμα Erasmus+;

Τα οφέλη που προκύπτουν για τους μαθητές είναι πολλά και ποικίλα:

- απόκτηση μαθησιακών εμπειριών σε άλλη χώρα
- ευκαιρίες εκμάθησης γλωσσών
- βελτίωση των ψηφιακών ικανοτήτων
- αύξηση της αυτό-ενδυνάμωσης και της αυτοεκτίμησης
- θετικές αλληλεπιδράσεις με άτομα από διαφορετικά περιβάλλοντα
- βελτίωση των μαθησιακών επιδόσεων

4. Τι κερδίζει το σχολείο από την πραγματοποίηση ενός προγράμματος Erasmus+;

- προώθηση της χρήσης νέων τεχνολογιών και καινοτόμων μεθόδων διδασκαλίας
- βελτίωση της εκμάθησης γλωσσών και της γλωσσικής πολυμορφίας στα σχολεία

- υποστήριξη της ανταλλαγής και μεταφοράς βέλτιστων πρακτικών στη διδασκαλία και στην ανάπτυξη των σχολείων
- υποστήριξη της επαγγελματικής ανάπτυξης των εκπαιδευτικών, των διευθυντών σχολείων και άλλου προσωπικού των σχολείων
- ανάπτυξη της ικανότητας των σχολείων να συμμετέχουν σε διασυνοριακές ανταλλαγές και συνεργασία και να εκτελούν σχέδια κινητικότητας υψηλής ποιότητας
- μέριμνα ώστε η μαθησιακή κινητικότητα να αποτελεί ρεαλιστική δυνατότητα για κάθε μαθητή στη σχολική εκπαίδευση

5. Ποιο πρόγραμμα πραγματοποιήθηκε στο Ελληνικό Λύκειο Μονάχου και ποιοι ήταν οι στόχοι του;

Το πρόγραμμα που πραγματοποιήθηκε στο Ελληνικό Λύκειο Μονάχου κατά την περίοδο 2019-2022 έχει τίτλο Be cool stay at school.

Στόχος του προγράμματος ήταν η επίλυση των συγκρούσεων που προκύπτουν στη σχολική κοινότητα και η βελτίωση του σχολικού κλίματος διαμέσου ποικίλων δραστηριοτήτων ενίσχυσης της επικοινωνίας, της αλληλεπίδρασης και της συνεργασίας μεταξύ όλων των εμπλεκόμενων μελών (μαθητών, εκπαιδευτικών και γονέων).

6. Ποιες ήταν οι δράσεις του προγράμματος;

Πραγματοποιήθηκαν συνολικά τέσσερις δράσεις:

1. Η πρώτη δράση έλαβε χώρα στο Βαλτινό Τρικάλων, όπου συναντήθηκαν οι εκπαιδευτικοί των τεσσάρων συμμετεχόντων σχολείων στο συγκεκριμένο πρόγραμμα: ΓΕΛ Βαλτινού, Ελληνικό Λύκειο Μονάχου Κωνσταντίνος Καραθεοδωρή, το σχολείο της Πορτογαλίας Escola Secundária de São Pedro da Cova, Gondomar, το σχολείο της Ιταλίας Istituti di Istruzione Superiore G. La Pira, Pozzallo. Στη συνάντηση αυτή συζητήθηκαν και ορίστηκαν οι στόχοι του προγράμματος και σχεδιάστηκε και οργανώθηκε η πορεία των μετέπειτα δράσεων.
2. Η επόμενη δράση πραγματοποιήθηκε στο Μόναχο με οικοδεσπότη το Ελληνικό Λύκειο Μονάχου. Ομάδες μαθητών/-τριών από τα τρία σχολεία (λόγω της πανδημίας του Covid-19 οι μαθητές του ιταλικού σχολείου δεν μπόρεσαν να μετακινηθούν και παρακολούθησαν τις εργασίες του προγράμματος διαδικτυακά) συνεργάστηκαν και συνέπραξαν για την προώθηση του προγράμματος στο χρονικό πλαίσιο μιας εβδομάδας.

3. Η επόμενη συνάντηση έγινε στο Πόρτο Πορτογαλίας, όπου το σχολείο του Πόρτο υποδέχτηκε ομάδες μαθητών/-τριών από το Λύκειο Βαλτινού και Μονάχου (στο μεταξύ το ιταλικό σχολείο αποχώρησε από το πρόγραμμα). Οι δράσεις που πραγματοποιήθηκαν διήρκεσαν μια εβδομάδα.
4. Η τελευταία συνάντηση έλαβε χώρα στο Βαλτινό Τρικάλων, όπου ομάδες μαθητών/-τριών από τα σχολεία του Μονάχου και του Πόρτο συνάντησαν τους μαθητές/-τριες του Λυκείου Βαλτινού και ολοκλήρωσαν τις εργασίες του προγράμματος.

7. Ποια είναι η αποτίμηση του προγράμματος εκ μέρους των εκπαιδευτικών που συμμετείχαν στο πρόγραμμα;

Μέσα από το συγκεκριμένο πρόγραμμα οι εκπαιδευτικοί είχαν την ευκαιρία να γνωρίσουν και άλλα εκπαιδευτικά συστήματα πέραν του ελληνικού και να δουν ως παρατηρητές άλλες εκπαιδευτικές πρακτικές βελτιώνοντας έτσι την παιδαγωγική τους κατάρτιση. Τους δόθηκε η ευκαιρία να πειραματιστούν με νέους τρόπους διδασκαλίας, νέες μεθόδους και διάφορες καινοτομίες γενικότερα. Ένα από τα σημαντικά οφέλη των προγραμμάτων είναι η βελτίωση του συνεργατικού – συναδελφικού κλίματος μεταξύ των εκπαιδευτικών του σχολείου αλλά και μεταξύ των εκπαιδευτικών και των γονέων.

8. Εντυπώσεις και αποτίμηση του προγράμματος από τους μαθητές που συμμετείχαν στο πρόγραμμα.

- Μια μοναδική εμπειρία που όλα τα παιδιά που συμμετείχαμε θα κουβαλάμε για πάντα μαζί μας! Ατελείωτες ώρες διασκέδασης, συνεργασίας και παραγωγικότητας. Αναμνήσεις, νέες γνωριμίες και σύνδεση μεταξύ μαθητών και καθηγητών ήταν όλα αυτά που επιτύχαμε με την συμμετοχή μας στο πρόγραμμα Erasmus+

Σταυρούλα Καλαϊτζή

- Κάθε σχολική χρόνια που φτάνει στο τέλος της μας γεμίζει όμορφες αναμνήσεις και στιγμές που θα μας μείνουν αξέχαστες. Αυτή η χρόνια αποτελείται από κάποιες παραπάνω τέτοιες στιγμές για όλους εμάς που συμμετείχαμε στο πρόγραμμα Erasmus+. Κάναμε νέους φίλους με διαφορετικές κουλτούρες, ταξιδέψαμε σε όμορφα μέρη και αποκτήσαμε πολλές γνώσεις και εμπειρίες. Ευχαριστούμε για αυτή την ευκαιρία που μας δόθηκε και κρατάμε όλες τις όμορφες αναμνήσεις από αυτό το ξεχωριστό ταξίδι και τη μοναδική εμπειρία που ζήσαμε!

Νικολέττα Καββαδία

- Ήταν μια εμπειρία η οποία θα χαρακτηρί βαθιά στην μνήμη όλων των παιδιών και καθηγητών που συμμετείχαν στο πρόγραμμα φέτος. Η ομαδική δουλειά και ο κοινός στόχος ήταν αυτά που μας ένωσαν και μας έκαναν να λειτουργήσουμε ως ομάδα με αρμονία και απόλυτη συνεργασία. Το πρόγραμμα ήταν μια εξαιρετική πρωτοβουλία, η οποία θα πρέπει να επαναλαμβάνεται κάθε χρόνο. Εμείς ήμασταν πολύ τυχεροί που είχαμε πρόθυμους καθηγητές και μας έφεραν σε επαφή με κάτι καινούργιο αλλά ταυτόχρονα και μαγικό. Γιατί το κυριότερο δίδαγμα είναι η ενότητα και η κατάρτιση ρατσιστικών προκαταλήψεων!

Αλεξάνδρα Μίλο

- Μέσω του προγράμματος Erasmus+ μας δόθηκε η δυνατότητα να ζήσουμε πολλές νέες εμπειρίες, να έρθουμε σε επαφή με διαφορετικές κουλτούρες και να δημιουργήσουμε πολλές όμορφες αναμνήσεις. Είμαστε πολύ τυχεροί για αυτήν

την ευκαιρία και τα ταξίδια που πραγματοποιήθηκαν, όπως και για τα άτομα που γνωρίσαμε, που θα μας μείνουν αξέχαστα!

Σοφία Καββαδία

- Το Erasmus+ είναι μια ξεχωριστή εμπειρία. Ακόμα και κάτω από τις δύσκολες συνθήκες που υλοποιήθηκε, καταφέραμε να κερδίσουμε αξέχαστες εμπειρίες. Μέσω του προγράμματος ανοίχτηκαν καινούργιοι ορίζοντες για το υπόλοιπο της ζωής μας. Ήρθαμε σε επαφή με άτομα από διαφορετικές χώρες και γνωρίσαμε την κουλτούρα τους και τον τρόπο σκέψης-ζωής τους. Το πρόγραμμα αυτό καθώς και οι γνωριμίες που κάναμε μέσω αυτού θα μας συνοδεύουν για μια ζωή και θα μας μείνουν αξέχαστες.

Άρης Κεφάλας

- Το πρόγραμμα Erasmus+ είναι πολύ σημαντικό. Μέσα από αυτό, ήρθαμε σε πραγματική επικοινωνία άνθρωποι από εντελώς διαφορετικούς κόσμους, συνδεθήκαμε μέσα από τον κοινό στόχο του προγράμματος κι εκεί είναι το μεγάλο κέρδος, καταλάβαμε ότι δεν έχουμε τίποτα να χωρίσουμε, στην ουσία είμαστε όλοι ίδιοι. Όπως έλεγε ο John Lennon «All you need is love», δηλαδή αποδοχή και σεβασμό από τους συνανθρώπους μας, ανάπτυξη φιλικών συναισθημάτων, που γκρεμίζουν οποιαδήποτε τείχη έχουν κτιστεί από την ξενοφοβία και το φόβο απέναντι στη διαφορετικότητα. Θεωρώ τον εαυτό μου πολύ τυχερό που συμμετείχα σ' αυτό το πρόγραμμα. Μια ζεστή αποτύπωση των εντυπώσεων θα με συνοδεύει!

Διονύσης Γκάβαλος

- Στα πλαίσια του προγράμματος ERASMUS, πραγματοποιήσαμε μια εκδρομή στην Πορτογαλία και συγκεκριμένα στο Πόρτο, με σκοπό να γνωρίσουμε μαθητές από άλλες ευρωπαϊκές χώρες και να μάθουμε τον τρόπο ζωής σε ένα διαφορετικό μέρος. Το σχολείο εκεί δεν θύμιζε σε τίποτα τα συνηθισμένα ελληνικά σχολεία αφού πληρούσε όλες τις προϋποθέσεις για ένα υγιές περιβάλλον, όπου τα παιδιά θα μπορούσαν να συμβιώσουν αρμονικά. Ανέπτυξα κοινωνικές σχέσεις με μαθητές από άλλες χώρες, που πρέπει να σημειωθεί πως όλοι ήταν εξαιρετικά ευγενικοί, και κατάλαβα πως δεν μας χωρίζουν πολλά παρά μερικά χιλιόμετρα. Σίγουρα θα ήθελα να ξαναζήσω την εμπειρία του Erasmus και να ξανασυναντήσω τα παιδιά που γνώρισα...”

Δήμητρα Σαρακατσάνη

Στο πρόγραμμα αυτό συμμετείχαν οι καθηγητές/καθηγήτριες :

Γραφιαδέλλη Μαρία, Ελευθεριάδης Σταύρος, Κεφάλας Ιωάννης, Λέγγα Μαρία, Χρυσικού Ασημίνα.

Και οι μαθητές/τριες :

Από την Γ΄ Λυκείου : Γκορίδου Δήμητρα Μαρία, Καββαδία Νικολέττα, Καλαϊτζή Σταυρούλα, Καρακούση Ελένη, Κεφάλας Άρης, Κοντομάνου Μαρία Ελένη, Κουγιουμουτζή Γεωργία, Κοσμά Παπακοσμά Γεωργία, Λεονταρίδου Ανθία, Μίλο Αλεξάνδρα, Ντάβαρη Λουκία, Παπαδοπούλου Γεωργία, Πήχα Παναγιώτα, Πισπίτσου Δήμητρα, Σαρακατσάνη Δήμητρα.

Από την Β΄ Λυκείου : Γκάβαλος Διονύσης, Καζόγλου Ιωάννα, Καββαδία Σοφία, Κοσμά Παπακοσμά Φένια, Μαυρίδου Σοφία, Μπολούτα Φραντσέσκα Μαρίνα, Ντεροσίλα Αναστασία, Χατζοπούλου Μιχαέλα.

Σύλλογος Ποντίων Μονάχου

Ο Σύλλογος Ποντίων Μονάχου με αισθήματα χαράς και συγκίνησης συμμετέχει στην ιερή προσπάθεια για την επιδιόρθωση τιμών στον Εθνομάρτυρα Νίκο Καπετανίδη μια εμβληματική μορφή του Ελληνισμού του Πόντου που το παράδειγμα του στο παρόν είναι μια διαρκής υπόμνηση του Εθνικού και ατομικού χρέους ημών των απογόνων των επιζησάντων της Γενοκτονίας.

Τιμώντας την ιστορία των προγόνων μας και αναλογιζόμενοι το ιερό τους χρέος, οι Λίντα και Ανδρέας Παπάζωφ, αγαπητά μέλη του συλλόγου μας προσέτρεξαν στην προσπάθεια αυτή καταβάλλοντας το ποσό των 1500 ευρώ σε συνεργασία με τον σύλλογο Δράσης Νίκος Καπετανίδης στην κοινή συνεργασία του με τον Δήμο Παύλου Μελά και το Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης για την θεσμοθέτηση μιας υποτροφίας για το τρέχον ακαδημαϊκό έτος που θα δοθεί σε αριστούχο φοιτητή τελειόφοιτο που δεν έχει την οικονομική δυνατότητα να υποστηρίξει ένα μεταπτυχιακό για την συγγραφή μιας διατριβής μέσα από το υλικό της εφημερίδας ΕΠΟΧΗ του Εθνομάρτυρα Νίκου Καπετανίδη.

Η συνεισφορά μας αυτή είναι το ελάχιστο που μπορούμε να προσφέρουμε στην μνήμη του ανθρώπου που έδωσε την ζωή του στην Τουρκική Κεμαλική αγχώνη με την φράση „Ζήτω η Ελλάς“.

Το Δ.Σ. Συλλόγου Ποντίων Μονάχου

Μόναχο: Ποιος έχει δικαίωμα στο εφάπαξ επίδομα του Δήμου

Μόναχο: Ποιος έχει δικαίωμα στο εφάπαξ επίδομα του Δήμου για το ηλεκτρικό ρεύμα

Νοικοκυριά μέχρι δυο άτομα μπορούν να αιτηθούν 50 € επιδότηση για την κάλυψη των εξόδων του κόστους ηλεκτρικού ρεύματος.

Νοικοκυριά με τρία και περισσότερα άτομα μπορούν να αιτηθούν 100 € επιδότηση

Δικαίωμα στην επιδότηση έχουν μεταξύ άλλων:

Όσοι λαμβάνουν επίδομα στέγασης (Wohngeld) και επιπλέον επίδομα τέκνων (Kinderzuschlag) - όχι το Kindergeld

Νέοι που ζουν μόνοι τους και λαμβάνουν κοινωνική βοήθεια (SGBVIII)

Επίσης όσοι δεν έχουν εισόδημα πάνω των 1.540 €

Το επίδομα θα καταβληθεί έως 30 Ιουνίου 2023

Η αίτηση μπορεί να κατατεθεί στα δημοτικά γραφεία (Bürgerbüros) όπου μαζί με το διαβατήριο / ταυτότητα πρέπει να προσκομιστεί και το εκκαθαριστικό του ρεύματος που έχει μέσα τους μήνες Ιανουάριο έως Ιούνιο 2022 καθώς και το πιστοποιητικό για το επίδομα στέγασης ή το επιπλέον επίδομα τέκνων.

Τέλος, στοιχεία που πιστοποιούν ότι το εισόδημα/περιουσία δεν υπερβαίνει το όριο των 1.540 €.

Δεν έχουν δικαίωμα στο επίδομα του Δήμου όσοι έλαβαν το Ομοσπονδιακό επίδομα των 200 € τον Ιούλιο του 2022 δηλ όσοι λαμβάνουν επίδομα διαβίωσης, επίδομα ανεργίας ή επίδομα προσφύγων (Grundsicherung (SGB XII), Arbeitslosengeld II (SGB), Asylbewerberleistungsgesetz (AsylbLG))

Γιατί αυξάνεται ο αριθμός των γυναικών που προχωρούν σε κατάψυξη ωαρίων

Της Έφης Ζέρβα (ertnews / πηγή:BBC)

Όταν χώρισε το καλοκαίρι του 2020, η Σάρα Σίγκελ δεν ήρθε αντιμέτωπη μόνο με τον πόνο του χωρισμού. Αδέσμευτη, στα 35 της, εν μέσω της πανδημίας της Covid-19, η Σίγκελ, η οποία ζει στη Νέα Υόρκη, ανησυχούσε μήπως το τέλος της σχέσης της σήμαινε ότι είχε χάσει και την ευκαιρία να γίνει μητέρα.

«Με δεδομένο ότι βρισκόμασταν στην κορύφωση της πανδημίας, ήξερα ότι θα ήταν δύσκολο να γνωρίσω κάποιον σύντομα. Και αν γνώριζα κάποιον, δεν ήθελα να νιώσω ότι βιάζομαι ή να πιεστώ να μείνω έγκυος λόγω της ηλικίας μου», αναφέρει η ίδια.

Τότε ήταν που η Σίγκελ είδε στο Instagram μια ινφλουένσερ που κατέγραφε την εμπειρία της αναφορικά με την κατάψυξη ωαρίων. Η Σίγκελ παρακολουθούσε τις αναρτήσεις που διαφώτιζαν αυτή τη διαδικασία, και κάτι που άλλοτε φάνταζε τρομακτικό και ανεδαφικό, άρχισε να μοιάζει εφικτό. «Ένωσα πως αυτός ήταν ο τρόπος να κερδίσω χρόνο και να προσφέρω στον εαυτό μου μια εναλλακτική λύση», λέει χαρακτηριστικά.

Μέσα σε ένα μήνα, η Σίγκελ είχε ήδη ξεκινήσει τον πρώτο κύκλο της διαδικασίας. Την επανέλαβε τον Δεκέμβριο του 2020, με στόχο να αυξήσει τις πιθανότητες να ανακτήσει βιώσιμα ωάρια. Παρόλο που απομένουν τα στάδια της γονιμοποίησης και της

εμφύτευσης, η Σίγκελ αναφέρει πως νιώθει ήδη πιο ήρεμη σχετικά με τη γονιμότητά της.

Κατά τη διάρκεια της πανδημίας, πολλές κλινικές γονιμότητας παρατήρησαν αύξηση του ενδιαφέροντος για την κατάψυξη ωαρίων. Σύμφωνα με κάποια δεδομένα, στις ΗΠΑ παρουσίασε αύξηση κατά 39%, και στο Ηνωμένο Βασίλειο, το καλοκαίρι του 2020, το ενδιαφέρον αυξήθηκε κατά 50%, σε σύγκριση με το προηγούμενο έτος.

Για τις γυναίκες που ένωσαν πως η πανδημία διατάραξε τον οικογενειακό προγραμματισμό τους ή για ζευγάρια που αποφάσισαν να καθυστερήσουν την απόκτηση παιδιού εν μέσω της οικονομικής αβεβαιότητας, η διατήρηση της γονιμότητας αποτέλεσε μια σανίδα σωτηρίας. Ωστόσο, η υποβοηθούμενη εγκυμοσύνη συνοδεύεται και από δυσκολίες, ενώ δεν έχει εγγυημένο αποτέλεσμα. Σε κάθε περίπτωση, είναι δυνατόν να αλλάξει τον τρόπο με τον οποίο κάποιες γυναίκες αντιλαμβάνονται την αυτονομία τους και κάνουν τον οικογενειακό προγραμματισμό τους.

Από προνομιούχα θέση

Η κρυσσαίνηση ωοκυττάρων -ευρέως γνωστή ως κατάψυξη ωαρίων- αναπτύχθηκε τη δεκαετία του 1980 και αρχικά σχεδιάστηκε για να βοηθήσει τις γυναίκες με σοβαρά προβλήματα υγείας που χρειάζονταν θεραπείες οι οποίες θα μπορούσαν να βλάψουν τη γονιμότητα, έτσι ώστε να αυξηθούν οι πιθανότητες να αποκτήσουν παιδί μετά τη θεραπεία.

Τα στάδια περιλαμβάνουν τη συλλογή των ωαρίων, την κατάψυξη και, αργότερα, την απόψυξή τους για χρήση σε θεραπεία γονιμότητας. Τα τελευταία χρόνια, αποτελεί θεραπεία κατ' επιλογή, και οι γυναίκες μπορούν να επιλέξουν να καταψύξουν τα ωάρια τους για να βελτιώσουν τις πιθανότητες να αποκτήσουν παιδιά στο μέλλον.

Σύμφωνα με την Μπατ Σίβα Μάσλοου -με ειδίκευση στην αναπαραγωγική ενδοκρινολογία, η οποία έχει πραγματοποιήσει πάνω από 2.000 κρυοσυντηρήσεις- η κατάψυξη ωαρίων προσφέρει στις γυναίκες που δεν μπορούν επί του παρόντος να κάνουν παιδιά, μια ευκαιρία να γίνουν μητέρες στο μέλλον, σε μια ηλικία που ίσως η γονιμότητά τους να παρουσιάζει κάμψη.

Η 35χρονη Σίγκελ -απόφοιτη κολεγίου, αδέσμευτη κι εργαζόμενη γνώσης- αποτελεί αντιπροσωπευτική υποψήφια για αυτή τη διαδικασία από πολλές απόψεις. Σύμφωνα με έρευνα του 2021, οι γυναίκες που επιλέγουν την κατάψυξη ωαρίων είναι συνήθως ελεύθερες, μεταξύ 36 και 40 ετών, λευκές, με ανώτερη μόρφωση και επάγγελμα που απαιτεί υψηλά προσόντα.

Πολλές από αυτές τις υποψήφιες είναι σε προνομιούχα θέση. «Δυστυχώς, η κατάψυξη ωαρίων δεν είναι φθηνή υπόθεση», λέει η Ελίζαμπεθ Κινγκ, επαγγελματίας καθοδηγήτρια σε θέματα γονιμότητας, με έδρα το Λος Άντζελες. Η διαδικασία κοστίζει στο Ηνωμένο Βασίλειο κατά μέσο όρο 7.000-8.000 λίρες και στις ΗΠΑ 10.000-20.000 δολάρια, με αποτέλεσμα να είναι προσβάσιμη μόνο σε άτομα με υψηλά εισοδήματα ή που εργάζονται σε συγκεκριμένους τομείς.

Στην Ελλάδα το κόστος είναι περίπου το κόστος της εξωσωματικής γονιμοποίησης ενώ τα ενέσιμα φάρμακα τα οποία δε χορηγούνται από τον ΕΟΠΥΥ χρεώνονται επιπλέον. Επίσης θα πρέπει να υπολογιστεί και ετήσια συνδρομή κρυοσυντήρησης της τάξεως των 200-300 ευρώ.

Κάποιες εταιρείες προσφέρουν την κατάψυξη ωαρίων ως πρόσθετη απολαβή, όμως οι εργαζόμενες σε αυτές έχουν θέσεις υψηλών δεξιοτήτων, συχνά στον κλάδο της Τεχνολογίας.

«Υπάρχουν κάποιες start-up και εταιρείες Τεχνολογίας που την προσφέρουν ως κίνητρο για να προσελκύσουν τη νεότερη γενιά και να την κάνουν να εργάζεται πιο σκληρά, χωρίς τον περισπασμό ότι θα πρέπει να αποχωρήσει για να δημιουργήσει οικογένεια. Αυτό σημαίνει πως οι περισσότερες γυναίκες που καταψύχουν τα ωάρια τους έχουν υψηλότερα εισοδήματα», αναφέρει η Κινγκ.

Ωστόσο, η Κινγκ επισημαίνει πως έχει διευρυνθεί η ομάδα εκείνων που διερευνούν αυτή τη δυνατότητα. Καθώς αυξάνεται παγκοσμίως το κόστος ζωής, οι άνθρωποι αλλάζουν δουλειές και παραμένουν οι φόβοι για τις παρατεταμένες επιπτώσεις της πανδημίας, η Κινγκ παρατήρησε ότι αναβάλλουν την απόκτηση παιδιού και άτομα σε μακροχρόνιες σχέσεις. Επίσης, παρατήρησε πως τα τελευταία χρόνια αυξήθηκε ο αριθμός των γυναικών ηλικίας 37-42 που αναζητούν καθοδήγηση σχετικά με την κατάψυξη ωαρίων, καθώς και μια αύξηση σε ό,τι αφορά μαύρες γυναίκες και Λατίνες.

Το ενδιαφέρον για την κατάψυξη ωαρίων εμφανίζεται εν μέσω μιας τάσης για μητρότητα σε μεγαλύτερη ηλικία και για υποβοηθούμενη εγκυμοσύνη. Στο Ηνωμένο Βασίλειο, η μέση ηλικία κατά την οποία γίνεται κάποια μητέρα για πρώτη φορά αυξάνεται από τη δεκαετία του 1970, και πλέον φτάνει στα 30,7 έτη. Στις ΗΠΑ, ο αριθμός των γυναικών που γεννούν σε ηλικία άνω των 40 ετών βρίσκεται σε υψηλό όλων των εποχών.

Τα αίτια είναι πολλά. Η άνοδος της αποτελεσματικής αντισύλληψης, μαζί με την καλύτερη εκπαίδευση και την αυξημένη συμμετοχή στην αγορά εργασίας, έδωσε στις γυναίκες περισσότερες ευκαιρίες και επιλογές.

Από την άλλη, οι ελλείψεις στις οικογενειακές πολιτικές, όπως η κρατική μέριμνα για

τα παιδιά, οι όλο και αυξανόμενες τιμές στη στέγαση και η αυξανόμενη οικονομική αβεβαιότητα, κάνουν τις γυναίκες να νιώθουν πως δεν μπορούν να αποκτήσουν παιδιά, ακόμα και αν κατά τα άλλα είναι έτοιμες να γίνουν μητέρες.

Κερδίζοντας χρόνο

Εν μέσω αυτών των ευρύτερων τάσεων, οι ειδικοί λένε πως η πανδημία ώθησε το ενδιαφέρον για την κατάψυξη ωαρίων για πολλούς λόγους.

Δεδομένα από μελέτη του Ερευνητικού Κέντρου Πιού (Pew Research Center), που πραγματοποιήθηκε τον Απρίλιο του 2022, καταδεικνύουν πως τα τρία τέταρτα των Αμερικανών που έβγαιναν ραντεβού ανέφεραν πως, την περίοδο της πανδημίας, το να γνωρίσουν κάποιον είναι πιο δύσκολο από ποτέ, και πολλοί, όπως η Σίγκελ, ανησυχούσαν πολύ για το αν θα έβρισκαν σύντροφο.

Επίσης, η ευελιξία που προσφέρει η τηλεργασία έκανε τη διαδικασία πιο εύκολη για κάποιες γυναίκες. Όπως αναφέρει η Σίγκελ, χάρη σε αυτή μπορούσε να προγραμματίσει τα πολλά ραντεβού που είναι απαραίτητα για τη διαδικασία αυτή, καθώς ήταν πιο ευέλικτη η εργασιακή της ζωής, καθιστώντας για πρώτη φορά τη διατήρηση της γονιμότητάς της μια ρεαλιστική προοπτική.

Η Ανίσα Πατέλ-Νταν, ψυχίατρος και επικεφαλής της εταιρείας LifeStance Health με βάση τις ΗΠΑ, επισημαίνει πως, σε ένα βαθύτερο επίπεδο, η πανδημία αποτέλεσε περίοδο περισυλλογής, κατά την οποία πολλοί άνθρωποι αναθεώρησαν τις επιλογές τους.

«Η πανδημία προκάλεσε μια υπαρξιακή κρίση σε πολλούς. Αναδύθηκαν ερωτήματα όπως “ποιες είναι οι αξίες μου;”, “Έχει νόημα η εργασία μου;”, “Είναι ο σύντροφός μου το σωστό άτομο για εμένα;”. Είτε θέλεις πρώτα να επιτύχεις έναν στόχο ζωής ή κάτι στον επαγγελματικό τομέα, είτε έχεις δεύτερες σκέψεις για τον σύντροφό σου, όλη αυτή η ενδοσκόπηση που παρατηρούμε μπορεί να οδηγήσει κάποιους να αισθάνονται πως δεν είναι έτοιμοι να αποκτήσουν παιδιά άμεσα», σημειώνει η Πατέλ-Νταν.

Η Κινγκ συμφωνεί πως τόσο η αβεβαιότητα όσο και η αστάθεια που προκάλεσε η πανδημία, αποτελούν σοβαρούς παράγοντες της αύξησης του ενδιαφέροντος για τη διαδικασία αυτή. «Ο κόσμος πέρασε πολύ καιρό σε απομόνωση και σκέφτηκε το μέλλον του. Γυναίκες που ήταν μόνες τους συνειδητοποίησαν πως η κατάψυξη ωαρίων ήταν μια καλή ευκαιρία να “κερδίσουν χρόνο” σε περίπτωση που δεν γνώριζαν κάποιον σύντροφο. Και τα ζευγάρια καταψύχουν έμβρυα με την πρόθεση να αποκτήσουν οικογένεια, όταν οι συνθήκες θα είναι πιο σταθερές ή η οικονομική τους κατάσταση καλύτερη», επισημαίνει η Κινγκ.

Πολλοί από αυτούς τους παράγοντες έπαιξαν ρόλο στην απόφαση της Λόρα Πόμερ να καταψύξει τα ωάρια της. Η Πόμερ και ο πρώην σύζυγός της αποφάσισαν να πάρουν διαζύγιο μόλις έναν μήνα πριν από την έναρξη της πανδημίας. Ζώντας μόνη για πρώτη φορά, σε περίοδο μεγάλης απομόνωσης, η 37χρονη Πόμερ είχε την ευκαιρία να σκεφτεί τι ήθελε στη ζωή της.

«Είχα πολύ χρόνο να σκεφτώ τι είναι σημαντικό για μένα», λέει η Πόμερ, της οποίας οι γονείς βοήθησαν με το κόστος της διαδικασίας. «Αξιοποίησα τον χρόνο αυτό για να σκεφτώ πραγματικά τι είναι για μένα η εμπειρία της ζωής, πώς ήθελα να ζήσω, πώς θα αποκτούσα το μέλλον που επιθυμούσα. Τότε ήταν που σιγουρεύτηκα πως ήθελα παιδιά, κατά προτίμηση βιολογικά, και αποφάσισα να καταψύξω τα ωάρια μου», σημειώνει η Πόμερ.

Η σκληρή πραγματικότητα

Η διαδικασία της κατάψυξης ωαρίων έχει και κάποιες πτυχές που θα πρέπει να λάβουν υπόψη τους οι γυναίκες που το σκέφτονται.

Τόσο η Πόμερ όσο και η Σίγκελ βίωσαν πόσο σωματικά και ψυχολογικά επίπονο μπορεί να είναι το αρχικό στάδιο της διαδικασίας. Η Σίγκελ περιγράφει ως στρεσογόνες τις εβδομάδες πριν από την έναρξη της διαδικασίας, όταν πρέπει οι γυναίκες να κάνουν ενέσεις μόνες τους με ένα μείγμα φαρμακευτικών ουσιών. Όπως επισημαίνει, επηρεάστηκε η σωματική και η ψυχική της υγεία, καθώς δεν επιτρεπόταν να γυμναστεί εκείνη την περίοδο.

Η Πόμερ αναφέρει πως δυσκολεύτηκε επί ένα μήνα, που ήταν γεμάτος ραντεβού κι ενέσεις με ορμόνες, και θυμάται πόσο «αγχωτική» ήταν η τελευταία ένεση. «Λίγες ημέρες αργότερα, πήγα για τη συλλογή των ωαρίων. Η διαδικασία ολοκληρώθηκε χωρίς προβλήματα, όμως δεν αισθανόμουν καλά για κάποιες ημέρες μετά, και οπωσδήποτε με επηρέασαν οι ορμόνες», σημειώνει η ίδια.

Το πιο σημαντικό είναι ότι τα αποτελέσματα δεν είναι εγγυημένα. Κάποιοι ειδικοί ανησυχούν πως κάποιες κλινικές υπερβάλλουν σχετικά με τις πιθανότητες μιας επιτυχημένης εγκυμοσύνης με κατεψυγμένα ωάρια, και προειδοποιούν πως οι γυναίκες δεν πρέπει να θεωρούν τη διατήρηση της γονιμότητας ως κάτι το απόλυτα εγγυημένο.

Για παράδειγμα, στο Ηνωμένο Βασίλειο, έρευνα βασισμένη σε δεδομένα του 2016 από την Επιτροπή Ανθρώπινης Γονιμότητας και Εμβρυολογίας, κατέδειξε πως από τα κατεψυγμένα ωάρια που αποψύχονταν, το 15% γονιμοποιούταν και μεταφερόταν στη μήτρα. Από εκείνα τα ωάρια, το 13% κατέληγε σε εγκυμοσύνη – συνολικά καταγράφηκαν 22 εγκυμοσύνες από 1.204 αποψυγμένα ωάρια.

Η ηλικία στην οποία οι γυναίκες καταψύχουν τα ωάριά τους είναι κρίσιμος παράγοντας για μια επιτυχημένη έκβαση. Γυναίκες κάτω των 35 ετών έχουν 18% πιθανότητες να αποκτήσουν παιδί όταν καταψύχονται πέντε ωάρια. Όμως το ποσοστό αυτό πέφτει στο 7%, εάν η γυναίκα είναι άνω των 35 την περίοδο της κατάψυξης των ωαρίων.

Τα αποτελέσματα επηρεάζονται από το πόσα ωάρια καταψύχονται. Οι ειδικοί συμβουλεύουν να γίνονται αρκετοί κύκλοι κατάψυξης – ο αριθμός των ωαρίων που ανακτώνται σε κάθε κύκλο διαφέρει από γυναίκα σε γυναίκα, με μέσο όρο έως και 15 για γυναίκες κάτω των 35 ετών, ενώ για γυναίκες άνω των 42 ετών, ο αριθμός μπορεί να είναι έως 6 ωάρια. Ωστόσο, αυτό αυξάνει το κόστος και είναι απαγορευτικό για πολύ κόσμο.

Ως εκ τούτου, το υψηλό κόστος της κατάψυξης ωαρίων σε συνδυασμό με το σχετικά χαμηλό ποσοστό επιτυχίας, σημαίνει πως κάποιες γυναίκες ίσως πληρώνουν σημαντικά ποσά για μια αποκαλούμενη «εγγύηση», που μόνο οριακά αυξάνει τις πιθανότητες να γίνουν μητέρες.

Επικρατεί προβληματισμός ότι κάποιες κλινικές ίσως εκμεταλλεύονται τις γυναίκες που αγχώνονται σχετικά με τη γονιμότητά τους, και δεν εξηγούν ικανοποιητικά πόσο ρεαλιστική είναι πραγματικά μία επιτυχημένη εγκυμοσύνη έπειτα από κατάψυξη ωαρίων.

«Θεωρώ ότι υπάρχει μια ψευδή αίσθηση ασφάλειας πως οι γυναίκες με κατεψυγμένα ωάρια θα έχουν ένα υγιές έμβρυο ή γέννηση ζώντος νεογνού. Οι κλινικές πρέπει να εξηγούν καλύτερα τις πραγματικές συνθήκες της όλης διαδρομής – όχι μόνο από σωματική άποψη, αλλά και από ψυχολογική σκοπιά», αναφέρει η Κινγκ.

«Μπορώ να επιτρέψω στη ζωή κυλίσει»

Πάντως, με βάση τις τάσεις και ανεπίσημες αναφορές, το ενδιαφέρον για την κατάψυξη ωαρίων παραμένει υψηλό, παρά το ότι η πανδημία υποχωρεί. Μακροπρόθεσμα, αυτό θα μπορούσε να αλλάξει το πώς οι άνθρωποι σχεδιάζουν τον οικογενειακό προγραμματισμό τους.

«Το εάν, το πότε, το πόσα παιδιά θα κάνουμε και με ποιον, έχουν σημαντικές συνέπειες για όλες τις πτυχές της ενήλικης ζωής μας: πού ζούμε, πού εργαζόμαστε, πώς ξοδεύουμε και αποταμιεύουμε τα χρήματά μας, καθώς και για τη σωματική και ψυχική ευζωία μας. Ο

αναπαραγωγικός προγραμματισμός μας αποτελεί κομμάτι του σχεδιασμού της ζωής μας», λέει χαρακτηριστικά η Μάσλοου.

Σύμφωνα με την ίδια, είναι πιθανό να δούμε περισσότερες γυναίκες να γίνονται μητέρες στα 42-43 τους. Η Κινγκ προσθέτει πως κάποιες γυναίκες θα βιώσουν μια αυξανόμενη αίσθηση ελευθερίας σε σχέση με την εργασία και το πώς προγραμματίζουν το μέλλον τους, καθώς θα αισθάνονται πως έχουν ένα είδος ελέγχου της γονιμότητάς τους που δεν είχαν οι προηγούμενες γενιές.

Ωστόσο, η Κινγκ προειδοποιεί πως αυτή η αίσθηση δύναμης αφορά κατά κύριο λόγο άτομα της ανώτερης μεσαίας τάξης, που είναι πιο πιθανόν να μπορούν να πληρώσουν για αυτή τη διαδικασία. Επιπλέον, δεν θα έχουν όλοι τα αποτελέσματα που επιθυμούν.

Στην περίπτωση της Πόμερ, η διαδικασία αυτή την έκανε να αισθάνεται λιγότερη πίεση να βρει νέο σύντροφο ή να ωθήσει την καριέρα της προς μια συγκεκριμένη κατεύθυνση. Τώρα μπορεί να επικεντρωθεί στην επιχείρησή της, με απώτερο στόχο να αποκτήσει παιδί μόλις τα πράγματα «ηρεμήσουν» λίγο. «Μπορώ να είμαι ευέλικτη ως προς το πού ζω τώρα και να αφήσω τη ζωή να κυλίσει, αντί να προσπαθώ να την ελέγξω με στόχο ένα συγκεκριμένο αποτέλεσμα», επισημαίνει η Πόμερ.

Πηγή:BBC

50η επέτειος του Πύργου της BMW στο Μόναχο

Γιορτάστηκε τον Ιούλιο η 50η επέτειος του Πύργου της BMW στο Μόναχο

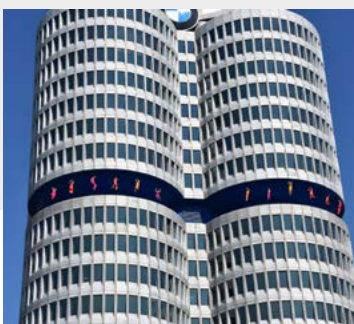
Η ομάδα bandaloop που το έκανε την παρουσίαση (8 γυναίκες και 4 άνδρες) ήρθαν από την Καλιφόρνια για τη συγκεκριμένη παράσταση

Φωτο για ΔΟΡΥΦΟΡΟ Β. Κ.

Ο Πύργος της BMW -ύψους 101 μέτρων- είναι 22 ορόφων και η διάμετρός του αγγίζει τα 52,3 μέτρα. Χρησιμοποιήθηκε για πρώτη φορά το 1972, στους Ολυμπιακούς αγώνες. Έχει κηρυχθεί ως προστατευόμενο, ιστορικό κτίριο, από το 1999.

Ο τετρακύλινδρος πύργος της BMW στο Μόναχο αποτελεί ορόσημο για τη βαυαρική εταιρεία. Ήταν έτοιμος κατασκευαστικά το 1971 -οι εργασίες κατασκευής ξεκίνησαν το 1968.

Αποτελείται από τέσσερις, κάθετους κυλίνδρους, οι οποίοι συνδέονται μεταξύ τους. Είναι χαρακτηριστικό ότι και οι τέσσερις κύλινδροι δεν ακουμπούν στο έδαφος, αλλά έχουν τοποθετηθεί επάνω σε μεγάλα ελατήρια!

Έλληνες εξωτερικού: Πως θα βγάλω διαβατήριο στην Ελλάδα

Για να κλείσει κανείς ραντεβού για να καταθέσει αίτηση έκδοσης / ανανέωσης διαβατηρίου στα Προξενία της Γερμανίας πρέπει στην καλύτερη περίπτωση να περιμένει μέχρι και 6 μήνες.

Γι αυτό η διαδικασία έκδοσης διαβατηρίου στην Ελλάδα είναι μια σοβαρή εναλλακτική λύση για να αποφύγει κάποιος την ταλαιπωρία.

Ποια είναι τα βήματα έκδοσης :

Βήμα 1ο: Επιλέγεις ένα αστυνομικό τμήμα που εκδίδει διαβατήρια. Το αστυνομικό τμήμα πρέπει να είναι της περιοχής διαμονής σας στην Ελλάδα. (<https://passport.gov.gr/grafeia-kai-orario/grafeia-diatitiri-on-ellada/>).

Βήμα2ο: Υποβολή αιτήματος για

χορήγηση e-παραβόλου

Ο πολίτης (είτε αυτός είναι πιστοποιημένος χρήστης του Taxis Net, είτε όχι) συνδέεται στη διαδικτυακή πύλη της Γ.Γ.Π.Σ. (www.gsis.gr) και μέσω της εφαρμογής «e Παραβόλο» (Υπηρεσίες προς πολίτες) επιλέγει αρχικά τον Φορέα που ανήκει το e-παραβόλο (Υπουργείο Δημόσιας Τάξης και Προστασίας του Πολίτη / Ελληνική Αστυνομία) και ακολούθως την κατηγορία (Διαβατήριο) και τον τύπο του παραβόλου που αφορά η αίτηση έκδοσης διαβατηρίου (έναν από τους παρακάτω).

Αρχική έκδοση – ανανέωση – κλοπή/απώλεια (14 ετών και άνω): Συνολικό ποσό 84,40 ευρώ (κωδικός τύπου παραβόλου - 1862).

Αρχική έκδοση – ανανέωση – κλοπή/απώλεια (έως 14 ετών): Συνολικό ποσό 73,60 ευρώ (κωδικός τύπου παραβόλου - 1863).

Αντικατάσταση (φθορά, συμπλήρωση σελίδων, μεταβολή στοιχείων): Συνολικό ποσό 58,00 ευρώ (κωδικός τύπου παραβόλου - 1864).

Επανυποβολή αιτήματος – έξοδα ταχυδρομικής Αποστολής: Συνολικό ποσό 5,00 ευρώ (κωδικός τύπου παραβόλου - 1892).

Κατ' εξαίρεση έκδοση διαβατηρίου ισχύος 13 μηνών: Συνολικό ποσό 68,80 ευρώ (κωδικός τύπου παραβόλου - 1865).

Διαβατήριο ισχύος 8 μηνών (προσωρινή αδυναμία λήψης αποτυπωμάτων): Συνολικό ποσό 63,40 ευρώ (κωδικός τύπου παραβόλου - 1866).

Διαβατήριο ισχύος 3 μηνών (μεταγωγή κρατουμένου): Συνολικό ποσό 63,40 ευρώ (κωδικός τύπου παραβόλου - 1867).

ΚΕΠ: Υπάρχει όμως και η δυνατότητα το χορήγηση e-παράβολο να το λάβει στο ΚΕΠ και στη συνέχεια να το πληρώσει σε μια τράπεζα πχ. Εθνική Τράπεζα

Βήμα 3ο: Με την απόδειξη πληρωμής του παραβόλου, φωτογραφίες και αστυνομική ταυτότητα ή παλιό διαβατήριο και φωτοαντίγραφο δύο όψεων του δελτίου αστυνομικής ταυτότητας στην ίδια σελίδα. Πηγαίνεις σε ένα αστυνομικό τμήμα που εκδίδει διαβατήριο (χωρίς ραντεβού). Σημειώνεται ότι το γραφείο είναι ανοιχτά και Σάββατο.

Βήμα 4ο: Σε περίπου 4-5 εργάσιμες μέρες μπορείς να παραλάβεις το διαβατήριο. Μπορείς δεν στην σελίδα <https://www.passport.gov.gr/> να παρακολουθείς την „πορεία της αίτησης„

Άλλες χρήσιμες πληροφορίες:

Η κατάθεση των δικαιολογητικών στα γραφεία υποδοχής, απαιτεί αυτοπρόσωπη παρουσία του ενδιαφερόμενου ακόμα και αν πρόκειται για βρέφος.

Εφόσον υφίσταται σοβαροί λόγοι υγείας οι οποίοι βεβαιούνται από ιατρικό πιστοποιητικό κρατικού νοσοκομείου, υπάλληλος τη Υπηρεσίας μεταβαίνει στον ενδιαφερόμενο για την παραλαβή των δικαιολογητικών.

Τα διαβατήρια ισχύουν από 1η Σεπτεμβρίου 2022 για 10 χρόνια και όχι για 5 χρόνια χωρίς επιπλέον αύξηση του κόστους

Αύξηση στην αξία και στην ποσότητα στις εξαγωγές του ελληνικού κρασιού

Αύξηση 23% στην αξία και 10% στην ποσότητα για τις εξαγωγές του ελληνικού κρασιού στο διάστημα Ιανουάριος - Ιούνιος 2022, συγκριτικά με το αντίστοιχο διάστημα του 2021, σύμφωνα με τα στοιχεία της Eurostat για το πρώτο εξάμηνο.

Τα στοιχεία εξαγωγών ελληνικού κρασιού για τον Ιούνιο 2022 που είναι πλέον διαθέσιμα από τη Eurostat, σε συνδυασμό με τα επικαιροποιημένα στοιχεία για τον Απρίλιο και Μάιο 2022, επιβεβαιώνουν την αναπτυξιακή τάση για την τρέχουσα χρονιά, σε σύγκριση με το 2021, η οποία ήταν χρονιά ρεκόρ για τις ελληνικές εξαγωγές.

Οι 5 δημοφιλέστεροι προορισμοί, με βάση τη συνολική αξία εξαγωγών το Α' εξάμηνο του 2022, για το ελληνικό κρασί είναι (αξίες σε εκατομμύρια €):

1. Γερμανία 15,6
2. ΗΠΑ 10,9 3
3. Καναδάς 4,3
4. Κύπρος 4,1
5. Ηνωμένο Βασίλειο 3,7

Κορωνοϊός: Τι θα ισχύει από το Φθινόπωρο

«Το Υπουργικό Συμβούλιο αποφάσισε μέτρα κατά του κορωνοϊού για το φθινόπωρο και τον χειμώνα. „Με αυτήν την εργαλειοθήκη, θα είμαστε σε θέση να αντιμετωπίσουμε το προβλεπόμενο κύμα κορωνοϊού το φθινόπωρο“, δήλωσε ο Υπουργός Υγείας Lauterbach»

Το Υπουργικό Συμβούλιο ενέκρινε σήμερα νέους κανόνες προστασίας από τον κορωνοϊό για το φθινόπωρο και τον χειμώνα.

Με λίγα λόγια: Ο νέος νόμος εκτός από την απαίτηση μάσκας σε υπεραστικές συγκοινωνίες και αεροπλάνα δίνει τη δυνατότητα στα κρατίδια να αποφασίζουν ανάλογα με τη δυναμική κύματος κορωνοϊού.

Αναλυτικά:

Πανγερμανικά θα ισχύουν λίγοι κανόνες:

Από τον Οκτώβριο και η απαίτηση χρήσης μάσκας τύπου FFP2 στις υπεραστικές συγκοινωνίες και τα αεροπλάνα.

Σε περίπτωση μεγάλου αριθμού κρουσμάτων

Δίδεται στα κρατίδια η ευκαιρία να αποφασίσουν για περαιτέρω μέτρα εντός ενός καθορισμένου πλαισίου. Νέα είναι η ρύθμιση, σύμφωνα με την οποία τα Κέντρα Παροχής Φροντίδας θα πρέπει να ορίζουν υπαλλήλους επιφορτισμένους με καθήκοντα που θα σχετίζονται με το τεστ κορωνοϊού, τους εμβολιασμούς και την Υγιεινή.

Η Ομοσπονδιακή Κυβέρνηση υποχώρησε στις εξαιρέσεις από την υποχρέωση χρήσης μάσκας σε εσωτερικούς χώρους.

Η κριτική στα αρχικά σχέδια του κυβερνητικού συνασπισμού πυροδοτήθηκε κυρίως από την πρόθεση κατάργηση της υποχρέωσης χρήσης μάσκας σε εσωτερικούς χώρους για άτομα που είναι πλήρως εμβολιασμένα και των οποίων ο τελευταίος εμβολιασμός έγινε λιγότερο από τρεις μήνες πριν. Οι επικριτές παραπονέθηκαν ότι αυτό θα μπορούσε να γίνει κατανοητό ως προτροπή προς τους πολίτες να εμβολιάζονται κάθε τρεις μήνες.

Πλέον η διάταξη έχει προαιρετικό χαρακτήρα: Τα κρατίδια δεν είναι υποχρεωμένα να τον εφαρμόσουν. Η διάταξη θα ισχύει επομένως προαιρετικά και στην περίπτωση όσων έχουν αναρρώσει.

Με το νέο Νόμο περί Προστασίας από τις Λοιμώξεις θα δίδεται στα κρατίδια η ευκαιρία να αντιδράσουν στην εξέλιξη της πανδημίας.

Στο πρώτο στάδιο θα εξακολουθούν να υπάρχουν εξαιρέσεις από την απαίτηση μάσκας σε εσωτερικούς χώρους -αυτές οι εξαιρέσεις θα είναι υποχρεωτικές για όσους έχουν αρνητικό τεστ και προαιρετικές για εκείνους που μόλις έχουν αναρρώσει και εκείνους που έχουν εμβολιαστεί πλήρως, των οποίων ο τελευταίος εμβολιασμός δεν είναι παλαιότερος των τριών μηνών.

Εάν προκύψει ισχυρό κύμα κορωνοϊού, θα ισχύει χωρίς εξαίρεση η απαίτηση χρήσης μάσκας. Σε αυτό το δεύτερο στάδιο, τα κρατίδια θα μπορούν επίσης να επιβάλουν κανόνες ελάχιστης απόστασης, να καταστήσουν υποχρεωτική τη χρήση μάσκας για εκδηλώσεις σε εξωτερικούς χώρους και να θεσπίσουν ανώτατο όριο ατόμων σε εκδηλώσεις σε εσωτερικούς χώρους.

Πλέον απομένει η έγκριση από την Ομοσπονδιακή Βουλή (Bundestag) του σχεδίου νόμου που θα διαμορφωθεί από τις Κοινοβουλευτικές Ομάδες επί τη βάση αυτών των ρυθμίσεων.

Γερμανία: Πάνω από 50 χλμ για τον τόπο εργασίας

Οι εργαζόμενοι στην Γερμανία „ταξίδεψαν“ κατά μέσο όρο σχεδόν 17 χιλιόμετρα προκειμένου να φθάσουν στο χώρο εργασίας τους

Όπως ανακοίνωσε σήμερα το Ομοσπονδιακό Ινστιτούτο Έρευνας για τα Κτίρια, τις Αστικές Υποθέσεις και τη Χωρική Ανάπτυξη, 19,6 εκατομμύρια άνθρωποι στη Γερμανία, και επομένως σχεδόν το 60 % όλων των εργαζομένων που υπόκεινται σε εισφορές κοινωνικής ασφάλισης, δεν εργάζονταν στον τόπο διαμονής τους.

Για 3,6 εκατομμύρια εργαζόμενους, η μετακίνηση προς την εργασία ήταν μεγαλύτερη από 50 χιλιόμετρα.

Το Μόναχο στην κορυφή

Το Μόναχο συνεχίζει να είναι στην κορυφή του καταλόγου των μεγάλων πόλεων της

Γερμανίας με τους περισσότερους „μετακινούμενους“ εργαζόμενους: περίπου 400.000 εργαζόμενοι μετακινήθηκαν από τον τόπο κατοικίας τους στην πρωτεύουσα της Βαυαρίας πέρυσι για να εργαστούν. Σύμφωνα με το Ομοσπονδιακό Ινστιτούτο, 385.000 στη Φρανκφούρτη, 355.500 στο Αμβούργο, σχεδόν 327.000 στο Βερολίνο και περίπου 282.000 στην Κολωνία.

Σε αραιοκατοικημένες περιοχές και στα περίχωρα των μεγάλων κέντρων της αγοράς εργασίας όπως το Βερολίνο, το Μόναχο και το Αμβούργο, οι αποστάσεις είναι μεγαλύτερες. «Σε σύγκριση όλων των ανεξάρτητων πόλεων και περιοχών, οι εργαζόμενοι που μετακινήθηκαν στο χώρο εργασίας τους ήταν στις περιφέρειες Ludwigslust-Parochim (27,9 χιλιόμετρα), Altmarkkreis Salzwedel (27,3 χιλιόμετρα), Märkisch-Oderland (27 χιλιόμετρα), Landsberg am Lech (26,6 χιλιόμετρα) και Dahme-Spreewald (26 χιλιόμετρα) ανέφερε το Ομοσπονδιακό Ινστιτούτο.

Μικρότερες πόλεις

Λίγες είναι οι μεγάλες πόλεις από τις οποίες κάτοικοι που μετακινούνται εκτός πόλης είναι περισσότεροι από αυτούς που εισέρχονται.

Αυτό συμβαίνει σε μικρότερες πόλεις που συνορεύουν με τα μεγάλα κέντρα της αγοράς εργασίας - όπως το Fürth, το Offenbach και το Bergisch-Gladbach - καθώς και ορισμένες πόλεις στην περιοχή του Ρουρ, όπως το Oberhausen, το Herne, το Bottrop, το Hamm, το Moers και το Gelsenkirchen.

Η αξιολόγηση από το Ομοσπονδιακό Ινστιτούτο βασίζεται σε δεδομένα από την Ομοσπονδιακή Υπηρεσία Απασχόλησης. Ωστόσο, τα στατιστικά στοιχεία δεν δείχνουν πόσοι πραγματικά μετακινήθηκαν στο χώρο εργασίας ή εργάστηκαν από το σπίτι. Τα στοιχεία δεν αναφέρουν επίσης και τα μέσα μεταφοράς των εργαζομένων.

50 χρόνια απο τους Ολυμπιακούς και τη „Σφαγή του Μονάχου“

Deutsche Welle (Κλάας Χένιγκ, dra, Επιμέλεια: Ιωσηφίνα Τσαγκαλίδου):

Οι Ολυμπιακοί Αγώνες του 1972 αποτέλεσαν ορόσημο για τη Γερμανία, αλλά το τρομοκρατικό χτύπημα στο Μόναχο είχε ισχυρό αντίκτυπο στην κοινωνία έως και σήμερα.

Ολυμπιακοί Αγώνες 1972

Μετά την επιτυχία του Ευρωπαϊκού Πρωταθλήματος Στίβου στο Μόναχο, το οποίο ολοκληρώθηκε την περασμένη Κυριακή, συζητείται όλο και περισσότερο το ενδεχόμενο να θέσει η χώρα υποψηφιότητα και για τη διοργάνωση των Ολυμπιακών Αγώνων του 2036. Συγκεκριμένα ο Πρωθυπουργός της Βόρειας Ρηνανίας – Βεσφαλίας Χέντρικ Βίστ σε συνέντευξή του στην εφημερίδα «Rheinische Post» εκδήλωσε την επιθυμία του για τη διοργάνωση

των αγώνων στο κρατίδιό του. Ωστόσο, η τρομοκρατική επίθεση στους Ολυμπιακούς Αγώνες του Μονάχου, που ξεκίνησαν πριν από ακριβώς 50 χρόνια σαν σήμερα, στοιχειώνει ακόμη τη διοργάνωση.

26 Αυγούστου 1972: Πάνω από 80.000 θεατές βρίσκονται στην τελετή έναρξης των αγώνων και τόσο η Γερμανία όσο και ένα δισεκατομμύριο τηλεθεατές από όλο τον κόσμο περιμένουν με ανυπομονησία την έναρξη. Περισσότεροι από 7.000 αθλητές από 121 χώρες βρέθηκαν στο Μόναχο. «Αυτή η χαλαρή και χαρούμενη διάθεση σου έφερνε ανατριχίλα», έλεγε τότε ο θρύλος του ποδοσφαίρου Ότμαρ Χίτζφελντ.

Πρώτοι Ολυμπιακοί Αγώνες μετά τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο

Για πρώτη φορά μετά τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο, οι 20οί Ολυμπιακοί αγώνες επιλέχθηκε να γίνουν στην Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας 27 χρόνια μετά την απελευθέρωση από το ναζιστικό καθεστώς και 36 χρόνια μετά τους Ολυμπιακούς Αγώνες στο Βερολίνο. Ο συμβολισμός για την επιλογή της Γερμανίας ήταν πολλαπλός και ειδικότερα για την πόλη του Μονάχου, καθώς εκεί δημιουργήθηκε το Εθνικοσοσιαλιστικό Κόμμα (NSDAP) των ναζί. Στόχος της πολιτικής ηγεσίας όσο και των διοργανωτών ήταν να παρουσιάσουν μια δημοκρατική και προσφιλή χώρα για όλους.

Για πολύ λίγο, το γενικό πολιτικό κλίμα ξεχάστηκε. Οι Ολυμπιακοί Αγώνες σημείωσαν τεράστια επιτυχία με πολλά μετάλλια. Στην ιστορία έμεινε ο Αμερικανός κολυμβητής Μαρκ Σπιτς με επτά χρυσά μετάλλια. Οι οικοδεσπότες κέρδισαν επίσης πολλά μετάλλια, όπως η Χάιντε Ρόζενταλ η οποία έλαβε χρυσό μετάλλιο στο άλμα εις μήκος και ο Κλάους Βόλφερμαν, ρίπτης ακοντίου, ο οποίος όχι μόνο κέρδισε χρυσό μετάλλιο αλλά σημείωσε και παγκόσμιο ρεκόρ με την επίδοσή του.

Η μέρα που άλλαξε τα πάντα

Το πρωί της 5ης Σεπτεμβρίου ήταν η μέρα που άλλαξαν όλα. Οκτώ ένοπλοι της παλαιστινιακής οργάνωσης «Μαύρος Σεπτέμβρης» κατόρθωσαν να εισέλθουν στο Ολυμπιακό Χωριό, παρά τις προειδοποιήσεις προς τις γερμανικές αρχές για κενά ασφάλειας και πιθανό τρομοκρατικό χτύπημα. Κατευθύνθηκαν στο κτίριο της ισραηλινής αποστολής κι αφού σκότωσαν ένα προπονητή και ένα αρσιβαρίστα, συνέλαβαν 9 ομήρους, ενώ οι υπόλοιποι αθλητές και συνοδοί κατάφεραν να διαφύγουν.

Οι τρομοκράτες ζήτησαν από τις κυβερνήσεις της τότε Δυτικής Γερμανίας και του Ισραήλ την απελευθέρωση 234 Παλαιστινίων που κρατούνταν από τους Ισραηλινούς, την

αποφυλάκιση των Γερμανών τρομοκρατών και ηγετικών μελών της Φράξιας Κόκκινος Στρατός, Αντρέας Μπάντερ και Ούλρικε Μάινχοφ, καθώς και την ασφαλή διαφυγή των ιδίων από τη Δυτική Γερμανία. Τα αιτήματά τους δεν έγιναν δεκτά, τόσο από τον Γερμανό καγκελάριο Βίλι Μπραντ, όσο και από την Ισραηλινή Πρωθυπουργό Γκόλντα Μείρ. Η γερμανική πολιτεία προσφέρθηκε να δώσει ένα μεγάλο χρηματικό ποσό στους απαγωγείς για να απελευθερώσουν τους ομήρους. Αυτοί ωστόσο αρνήθηκαν και επέμειναν στους όρους τους. Οι όμηροι έπεσαν νεκροί από τα πυρά των τρομοκρατών μαζί με έναν Γερμανό αστυνομικό και πέντε εκ των τρομοκρατών. Το τρομοκρατικό χτύπημα θα μείνει για πάντα στην ιστορία ως η «Σφαγή του Μονάχου».

Η «ηθική» αποτυχία των πολιτικών

Η αντίδραση των ειδικών δυνάμεων της Γερμανίας δεν έμεινε στο απυρόβλητο, αφού εκφράστηκαν πολλές αμφιβολίες για τον τρόπο με τον οποίο χειρίστηκαν την υπόθεση και υποστηρίχθηκε ότι με μία διαφορετική αντιμετώπιση θα είχε αποφευχθεί το αιματοκύλισμα. Για 32 ώρες μόνο σταμάτησαν οι αγώνες ενώ στην επικήδεια τελετή ο πρόεδρος της ΔΟΕ Ειβερι Μπράντεϊτζ επισφράγισε τη συνέχιση της διοργάνωσης με την φράση: «Οι αγώνες πρέπει να συνεχιστούν». Ο τότε Δήμαρχος του Μονάχου Χανς-Γιόχεν Φόγκελ ήθελε να πιστεύει πως η μνήμη των Αγώνων του Μονάχου δεν θα ταυτιζόταν κατά κύριο λόγο με τη δολοφονική επίθεση, όπως έγραψε στον πρόλογο της γερμανικής έκδοσης του βιβλίου «Μόναχο 1972». Η αθλήτρια Χάιντε Ρόζενταλ δήλωσε πως η απόφαση να συνεχιστούν οι Ολυμπιακοί Αγώνες ήταν η σωστή. «Διατηρήσαμε το αγωνιστικό ολυμπιακό ιδεώδες χωρίς όπλα, αλλά στους ίδιους τους αγώνες».

«Μέχρι σήμερα, ποτέ κανείς δεν είπε “Λυπούμαστε. Πήραμε λάθος απόφαση. Ήμασταν ανίκανοι”. Ήταν αλαζόνες και μας ταπεινώναν όλη την ώρα» δήλωσε η Άνκι Σπίτσερ, εκπρόσωπος των οικογενειών των θυμάτων, στο κανάλι ARD. Χρειάστηκαν 45 χρόνια για να δημιουργηθεί ένας χώρος μνήμης το 2017 στο Ολυμπιακό Πάρκο. Λίγες εβδομάδες πριν από την ημέρα μνήμης των θυμάτων, οι επιζώντες και οι οικογένειές τους ήθελαν μια απολογία από τους ιθύνοντες, μια εκδήλωση συγγνώμης. Τον Ιούλιο ανακοινώθηκε από την ομοσπονδιακή κυβέρνηση ότι οι συγγενείς πρώτου βαθμού θα αποζημιωθούν, χωρίς όμως να αναφερθεί το ακριβές ποσό που θα διατεθεί.

Τι είναι το «München-Pass» (πάσο Μονάχου);

Το «München-Pass» (πάσο Μονάχου) προσφέρει σε πολίτες του Μονάχου με τόπο κατοικίας το Μόναχο μια πληθώρα εκπνώσεων κατά τη χρήση δημοτικών και μη υπηρεσιών και αφορά κυρίως νυκοκοιρία που δεν έχουν υψηλό εισόδημα

Ο Δήμος Μονάχου εξηγεί σε ειδική έκδοση στα ελληνικά όλα γύρω από το «München-Pass» δηλ. ποιους αφορά, ποιες είναι οι εκπνώσεις και που μπορεί να το προμηθευτεί ο πολίτης που το δικαιούται

<https://www.doryforos.org/muenchen-pass/> ΚΑΤΕΒΑΣΕ ΤΟ ΚΑΙ ΕΝΣΩΜΑΤΕΣΕ ΤΟ ΣΤΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

Στη Βαυαρία τα ακριβότερα καύσιμα

Σύμφωνα με έρευνα της ADAC ο μεγαλύτερος μέσος όρος της τιμής καυσίμων (βενζίνη, πετρέλαιο κίνησης) τον Αύγουστο καταγράφηκε στη Βαυαρία . Μάλιστα η διαφορά από το δεύτερο κρατίδιο αυξήθηκε τον τελευταίο μήνα.

Συγκεκριμένα:

Η τιμή λίτρου της Super E10 στη Βαυαρία ήταν 2,031 €, ενώ 1,995 και 1,978 ήταν η τιμή αντίστοιχα στα κρατίδια Σλέσβιχ Χόλσταιν και Θουρυγγία.

Τη φθηνότερη τιμή βενζίνης είχαν τα κρατίδια Σααρλαντ 1,905, Βάδη Βυρτεμβέργη 1,934 και Ρηνανία Παλατινάτο με 1,938 €

Το **πετρέλαιο κίνησης** ήταν επίσης ακριβότερο στη Βαυαρία με το λίτρο να έχει 2,173 και να είναι 7,4 σεντ πάνω από τον πανγερμανικό μέσο όρο.

Στην δεύτερη θέση με την ακριβότερη τιμή ακολουθεί η Βάδη Βυρτεμβέργη με 2,159 ενώ η φθηνότερη τιμή του λίτρου πετρελαίου κίνησης είναι στο Αμβούργο 2,037, Κάτω Σαξονία 2,046 και Βόρεια Ρηνανία Βεσφαλία 2,057

Πέθανε η σπουδαία ηθοποιός Ειρήνη Παππά

Σε ηλικία 93 ετών έφυγε από τη ζωή στις 14/9 η σπουδαία ηθοποιός Ειρήνη Παππά.

Υπήρξε μία από τις ελάχιστες ηθοποιούς που διέπρεψαν στο εξωτερικό. Γεννημένη το 1929, υπέφερε χρόνια από Αλτσχάιμερ.

Ποια ήταν η Ειρήνη Παππά

Γεννήθηκε σε οικογένεια δασκάλων, όπως ο παππούς της, οι γονείς της και η θεία της που την επηρέασαν στη μόρφωσή της. Η μητέρα της Ελένη Λελέκου, από το γένος Πρεβεζάνου, ήταν δασκάλα, από την οποία είχε ακούσει πολλά παραμύθια

και ιστορίες.

Ο πατέρας της Σταύρος Λελέκος ήταν καθηγητής κλασικού δράματος, υπήρξε διευθυντής στο σχολείο του Σοφικού Κορινθίας και την έμαθε να διαβάζει αρχαίους Έλληνες.

Οι γονείς της είχαν τέσσερα κορίτσια. Αδελφές της είναι η Ευαγγελία Λελέκου-Μανθοπούλου (1925-), ιατρός ακτινολόγος, πρώην διευθύντρια του νοσοκομείου Άγιος Σάββας και η λογοτέχνιδα και ποιήτρια Δέσποινα Λελέκου-Τατάκη (1926- 2009).

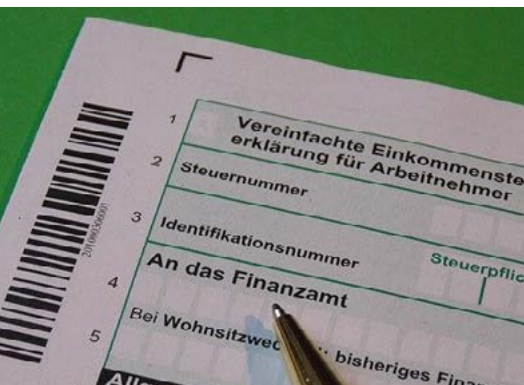
Ο προπάππος της Σταύρος Λελέκος, γύρω στα τέλη του 19ου αιώνα, έγραψε το πρώτο συντακτικό της ελληνικής γλώσσας (1881), όπως και άλλα βιβλία για την δευτεροβάθμια εκπαίδευση. Οι γονείς της είχαν αντιρρήσεις όταν στην εφηβεία της τους είπε ότι ήθελε να γίνει ηθοποιός.

Το 1947 παντρεύτηκε τον σκηνοθέτη και ηθοποιό Άλκη Παππά (1922-2018), με τον οποίο χώρισαν το 1951, αλλά διατήρησε μέχρι και σήμερα το επίθετό του. Η ίδια προτιμούσε να γράφει το επίθετο με ένα «π», δηλαδή «Παπά» (όπως στα αγγλικά «Irene Papas»).

Η ίδια είχε αποκαλύψει το 2004 στην ιταλική εφημερίδα Corriere della Sera, μετά τον θάνατο του Μάρλον Μπράντο, ότι υπήρξε μεταξύ τους μια μακρά και «μυστική αγάπη». Η ίδια είχε πει ότι είχαν συναντηθεί το 1954 στη Ρώμη. Όπως είπε τον εκτιμούσε πολύ, ήταν το «μεγάλο πάθος της ζωής της» και συναντήθηκαν για τελευταία φορά το 1999 στην Αθήνα.

Πηγή: ERT

Γερμανία: Αύξηση αφορολόγητου ορίου και επιδόματος τέκνων (Kindergeld)

Σε μια σειρά επιπλέον αποφάσεις προχώρησε η ομοσπονδιακή κυβέρνηση προκειμένου να αντιμετωπιστεί η αύξηση του πληθωρισμού και γενικά η οικονομική κατάσταση που επικρατεί λόγω της ενεργειακής κρίσης.

Οι βασικότερες αλλαγές στο φορολογικό σύστημα:

Αύξηση αφορολόγητου ορίου το 2023 σε 10.623 € (δηλαδή από αυτό το ποσό και άνω θα φορολογούνται τα έσοδα), ενώ από το 2024 θα αυξηθεί στα 10.932 €.

Μείωση ΦΠΑ στο φυσικό αέριο: Από τον Οκτώβριο ο ΦΠΑ θα μειωθεί σε 7% (από 19% που είναι σήμερα) και θα ισχύει έως τον Απρίλιο του

2024

Εργασία από το σπίτι: (Homeoffice): Θα εκπίπτει της εφορίας ποσό έως 1.000 € για εργαζόμενους που εργάζονται από το σπίτι (από 600 € που είναι σήμερα).

Συνδρομές (Beiträge) για τη σύνταξη θα μπορούν από το 2023 (και όχι από το 2025 που ήταν αρχικά προγραμματισμένο) να θεωρούνται ειδικά έξοδα (Sonderausgaben)

Αύξηση στο επίδομα τέκνων (Kindergeld)

Όπως ανακοινώθηκε από τον αρμόδιο υπουργό Οικονομίας Lindner από την αρχή του νέου έτους θα αυξηθεί το επίδομα τέκνων κατά 18 € σε 237 € για κάθε παιδί (μέχρι και το τρίτο παιδί) και στα 250 € για κάθε παιδί παραπάνω.

Γερμανία: Αύξηση στο επίδομα τέκνων (Kindergeld)

Επίσης θα αυξηθεί παράλληλα και το αφορολόγητο όριο (Kinderfreibetrag)

Καλαμάτα: Σάββατο, 13 Σεπτεμβρίου 1986, ώρα μηδέν

Η Καλαμάτα έχει κατέβει στο λιμάνι να γιορτάσει τα εγκαίνια της ακτοπλοϊκής σύνδεσης με την Κρήτη. Το στιγμιότυπο είναι ελάχιστα λεπτά πριν από τον ισχυρό σεισμό που στις 20:21' κατέστρεψε μεγάλο μέρος της πόλης.

Τα εγκαίνια δεν έγιναν· έσωσαν όμως αρκετό κόσμο που ευτυχώς είχε βγει από σπίτια που κατέρρευσαν. Το οχηματαγωγό «Πάρος» δεν αναχώρησε αλλά έμεινε 6 μήνες στο λιμάνι φιλοξενώντας άστεγες οικογένειες.

Σήμερα, η «πόλις πολύτροπος» έχει ανασυγκροτηθεί κι επεκταθεί, θεωρείται δε μια από τις πιο όμορφες κι ευχάριστες της χώρας μας.

Του Σταύρου Σταθουλόπουλου

Οι ελβετικοί παγετώνες έχασαν το 50% του όγκου τους από το 1931

Οι ελβετικοί παγετώνες έχασαν το 50% του όγκου τους από το 1931, σύμφωνα με μια έκθεση που δόθηκε σήμερα στη δημοσιότητα από επιστήμονες, οι οποίοι αναπαρέστησαν για πρώτη φορά την υποχώρηση των παγετώνων στη διάρκεια του 20ού αιώνα.

Το λιώσιμο των παγετώνων στις Άλπεις –που οι ειδικοί αποδίδουν στην κλιματική υπερθέρμανση– παρακολουθείται στενά από τις αρχές της νέας χιλιετίας. Όμως οι ερευνητές δεν γνωρίζουν πολλά για την εξέλιξή τους στη διάρκεια των προηγούμενων δεκαετιών, επειδή τότε η στενή παρακολούθηση αφορούσε μόνο ορισμένους παγετώνες.

Προκειμένου να κατανοήσουν καλύτερα την εξέλιξή τους, οι ερευνητές της Ομοσπονδιακής Πολυτεχνικής Σχολής της Ζυρίχης (EPFZ) και του Ομοσπονδιακού Ινστιτούτου Ερευνών για το δάσος, το χιόνι και το τοπίο (WSL) προχώρησαν στην ανασύσταση της τοπογραφίας όλων των ελβετικών παγετώνων που υπήρχαν το 1931.

«Στη βάση αυτών των ανασυστάσεων και συγκρίνοντας με τα δεδομένα των χρόνων του 2000, οι ερευνητές καταλήγουν πως ο όγκος των παγετώνων μειώθηκε στο μισό από το 1931 έως το 2016», ανέφεραν σε μια ανακοίνωση το EPEZ και το WSL.

Η έκθεση, που δημοσιεύεται στην επιστημονική επιθεώρηση *The Cryosphere*, αναφέρει πως οι επιστήμονες κατέφυγαν σε αρχαιακές εικόνες (21.700 φωτογραφίες που τραβήχτηκαν ανάμεσα στο 1916 και το 1947) που κάλυπταν το 86% της επιφάνειας των ελβετικών παγετώνων και στη στερεοφωτογραμμετρία, μια τεχνική που επιτρέπει να προσδιοριστεί η φύση, η μορφή και η θέση ενός αντικειμένου χάρη σε εικόνες.

«Αν γνωρίζουμε την μορφολογία της επιφάνειας ενός παγετώνα σε δύο διαφορετικές στιγμές, μπορούμε να υπολογίσουμε τη διαφορά όγκου του παγετώνα», ανέφερε σε μια ανακοίνωση ο κύριος συγγραφέας της έκθεσης, Έρικ Σιτ Μάνερφελτ.

Το αποτέλεσμα είναι καταπληκτικό.

Έτσι, ο παγετώνας Φίσερ, από τον οποίο δεν απέμεναν παρά μερικές μικροσκοπικές λευκές κηλίδες το 2021, έμοιαζε με μια τεράστια θάλασσα πάγου το 1928.

Σύμφωνα με τους επιστήμονες, οι παγετώνες δεν υποχωρούσαν συνεχώς στη διάρκεια του περασμένου αιώνα. Υπήρξαν ακόμη και περίοδοι όπου η μάζα τους αυξανόταν στα χρόνια του 1920 και του 1980.

Παρά την αύξηση αυτή βραχυπρόθεσμα, «η σύγκρισή μας ανάμεσα στο 1931 και το 2016 δείχνει καθαρά ότι υπήρξε μια σημαντική υποχώρηση των παγετώνων στη διάρκεια αυτής της περιόδου», ανέφερε ένας από τους συγγραφείς της έκθεσης, ο Ντάνιελ Φαρινότι, καθηγητής παγετωνολογίας στο EPFZ και στο WSL.

Και οι παγετώνες λιώνουν από τότε όλο και πιο γρήγορα.

Έτσι, ενώ έχασαν το 50% του όγκου τους ανάμεσα στο 1931 και το 2016, χρειάστηκαν μόλις έξι χρόνια –από το 2016 έως το 2022– για να χάσουν το 12%, σύμφωνα με το ελβετικό δίκτυο καταχωρήσεων GLAMOS.

Για τον Φαρινότι, οι αποδείξεις είναι αδιάψευστες: «Η υποχώρηση των παγετώνων επιταχύνεται».

Πηγή: ΑΠΕ-ΜΠΕ

Ο νόμος για την παράταση ισχύος των διαβατηρίων σε 10 χρόνια

Ο νόμος για την παράταση ισχύος των διαβατηρίων σε 10 χρόνια

Σύμφωνα με το Άρθρο 87 του Νόμου 4962 από 1η Σεπτεμβρίου τα διαβατήρια θα εκδίδονται από 1η Σεπτεμβρίου θα είναι 10 ετή ισχύος, χωρίς πρόσθετη οικονομική επιβάρυνση

Συγκεκριμένα το άρθρο αναφέρει:

Ρυθμίσεις για την έκδοση διαβατηρίου - Τροποποίηση παρ. 1 άρθρου 2 π.δ. 25/2022.

1. Στην παρ. 1 του άρθρου 2 του π.δ. 25/2022 (Α' 66), τροποποιείται η διάρκεια ισχύος των διαβατηρίων από πέντε (5) σε δέκα (10) έτη από την έκδοσή τους και η παρ. 1 του άρθρου 2 διαμορφώνεται ως εξής:

«1. Η διάρκεια ισχύος των διαβατηρίων καθορίζεται σε δέκα (10) έτη από την έκδοσή τους για τα διαβατήρια των ενηλίκων, καθώς και των ανηλίκων που έχουν συμπληρώσει τα δεκατέσσερα (14) έτη της ηλικίας τους και τρία (3) έτη για τα διαβατήρια των λουπών ανηλίκων.»

2. Για τα έτη, μετά από τα πρώτα πέντε (5) έτη ισχύος του διαβατηρίου και μέχρι τη συμπλήρωση της δεκαετούς ισχύος του, δεν οφείλονται επιπρόσθετα πάγια τέλη χαρτοσήμου.

3. Το παρόν εφαρμόζεται για τα διαβατήρια που εκδίδονται από την 1η.9.2022.

Γερμανία: Αλλαγές στην επιδότηση ηλεκτροκινήτων

Σύμφωνα με αυτούς, τα αυτοκίνητα με ηλεκτροκίνηση θα επιδοτούνται από το κράτος και μετά το 2022. Ωστόσο, η επιδότηση θα μειωθεί και θα περιοριστεί σε συγκεκριμένο συνολικό προϋπολογισμό.

Σύμφωνα με το πρακτορείο dra, που επικαλείται κυβερνητικούς κύκλους, τα νέα αυτοκίνητα θα πρέπει αρχικά να επιδοτηθούν από το κράτος με 4.500 ευρώ εάν κοστίζουν λιγότερο από 40.000 ευρώ. Για καινούργια αυτοκίνητα των οποίων η τιμή αγοράς κυμαίνεται μεταξύ 40.000 και 65.000 ευρώ, η επιδότηση θα μειωθεί στα 3.000 ευρώ.

Εντός του 2023, ωστόσο, η επιδότηση πρόκειται να μειωθεί περαιτέρω στα 3.000 ευρώ. Από τα μέσα του 2023 θα χρηματοδοτούνται μόνο αυτοκίνητα με αξία οχήματος έως 45.000 ευρώ.

Σύμφωνα με την «Handelsblatt», η προώθηση των plug-in υβριδικών αυτοκινήτων, δηλαδή των οχημάτων με συνδυασμένο ηλεκτρικό και κινητήρα εσωτερικής καύσης, θα λήξει πλήρως στο τέλος του έτους .

TAGESSPIEGEL: «Θύματα της φωτιάς, του νερού και του σπαθιού»

«Πριν από εκατό χρόνια, η Σμύρνη καταλήφθηκε από τα κεμαλικά στρατεύματα. Τουλάχιστον 150.000 Έλληνες και Αρμένιοι χάθηκαν στις φλόγες, πνίγηκαν ή δολοφονήθηκαν»

Το εκτενές άρθρο της φιλόλογου, κοινωνιολόγου και συγγραφέως Tessa Hofmann-Savvidis, εκπροσώπου του Σωματείου Οικονομικής Ενίσχυσης του Οικουμενικού Μνημείου Θυμάτων Γενοκτονίας στην Οθωμανική Αυτοκρατορία (Fördergemeinschaft für eine Ökumenische Gedenkstätte für Genozidopfer im Osmanischen Reich e.V. - FÖGG) αναφέρει, μεταξύ άλλων:

Περισσότεροι από 3 εκ. αυτόχθονες χριστιανοί στην Οθωμανική Αυτοκρατορία και στο προσωρινά κατεχόμενο βορειοδυτικό Ιράν έχασαν τη ζωή τους κατά την όψιμη Οθωμανική Περίοδο, πέφτοντας θύματα των σφαγών, των πορειών θανάτου και της καταναγκαστικής εργασίας. Η κατάληψη και η λεηλασία των χριστιανικών συνοικιών στην Σμύρνη πριν από 100 χρόνια σηματοδότησε το τέλος μιας δεκαετίας γενοκτονικών εγκλημάτων υπό τους Νεότουρκους και την εθνικιστική αντιπολίτευση που ιδρύθηκε από τον Mustafa Kemal Atatürk το 1919.

Η Οθωμανική Αυτοκρατορία βρισκόταν σε πόλεμο σχεδόν αδιάκοπα από το 1912: Μετά τους δύο Βαλκανικούς Πολέμους ακολούθησε ο Α΄ Παγκόσμιος Πόλεμος και, από τον Μάιο του 1919, πολέμωσε κατά των συμμάχων-νικητών και των ελληνικών δυνάμεων, τα οποία στην περιοχή της Σμύρνης προστάτευαν τον χριστιανικό πληθυσμό για λογαριασμό των κουρασμένων από τον πόλεμο κρατών της Entente. Σύντομα όμως προχώρησαν από εκεί στο εσωτερικό της χώρας, φτάνοντας σχεδόν μέχρι την Άγκυρα.

Η κρατική και στρατιωτική ηγεσία της Ελλάδας επεδίωκε την υλοποίηση της αλυτρωτικής «Μεγάλης Ιδέας». Από τουρκικής σκοπιάς, το κίνημα του Mustafa Kemal αποτελούσε αντιιμπεριαλιστικό αγώνα. Στην αποφασιστική μάχη του Dumlupınar στα τέλη Αυγούστου του 1922, οι δυνάμεις του διέσπασαν τη γραμμή του ελληνικού μετώπου, μήκους σχεδόν 500 χιλιομέτρων. Οι μισοί από τους 225.000 Έλληνες στρατιώτες έπεσαν στο πεδίο της μάχης ή αιχμαλωτίστηκαν.

Απογοητευμένοι από τη στρατιωτική ηγεσία τους, οι Έλληνες επιζώντες πυρπόλησαν μουσουλμανικά χωριά κατά την άτακτη υποχώρησή τους προς τις ακτές της Μεσογείου. Δεκάδες χιλιάδες χριστιανοί κάτοικοι της υπαίθρου και των μικρών πόλεων ενώθηκαν με τα ελληνικά στρατεύματα που υποχωρούσαν, φοβούμενοι την εκδίκηση των Τούρκων. Ήδη από τις 5 Σεπτεμβρίου 1922, 150.000 πρόσφυγες συνωστίζονταν στη Σμύρνη.

Συχνά αναφερόμενη περιφρονητικά από τους Μουσουλμάνους ως «γκιαούρ (άπιστη) Σμύρνη», η πόλη που άκμαζε ως κέντρο του Διεθνούς Εμπορίου από τον 18ο αιώνα, είχε περίπου 500.000 κατοίκους, σύμφωνα με εκτιμήσεις του Προξένου των ΗΠΑ George Horton το 1922. Οι περισσότεροι από αυτούς δεν ήταν μουσουλμάνοι: 150.000 Έλληνες Ορθόδοξοι Χριστιανοί με οθωμανική υπηκοότητα, 25.000 Αρμένιοι και 25.000 Σεφαραδίτες Εβραίοι, 10.000 Ιταλοί, 3.000 Γάλλοι, 2.000 Βρετανοί και 300 Αμερικανοί.

Σε ολόκληρη την περιοχή της Σμύρνης, σύμφωνα με επίσημα οθωμανικά στοιχεία, ο ελληνικός πληθυσμός ήταν ο πολυπληθέστερος με 375.000 κατοίκους. Η τραγωδία του εκτυλίχθηκε μπροστά στα μάτια ενός μεγάλου διεθνούς ακροατηρίου: Ιεραποστόλων και δασκάλων, διπλωματών και επιχειρηματιών, καθώς και των πληρωμάτων 27 ξένων πολεμικών και εμπορικών πλοίων που ήταν αγκυροβολημένα στον Κόλπο της Σμύρνης.

Μετά από κατοχή τριών ετών και τεσσάρων μηνών, τα ελληνικά στρατεύματα και η Διοίκηση εγκατέλειψαν τη Σμύρνη στις 8 Σεπτεμβρίου 1922. Τις πρώτες πρωινές ώρες της επόμενης ημέρας, τμήματα του κεμαλικού Ιππικού υπό τη διοίκηση του Nureddin Pascha, του «Χασάπη της Σμύρνης», κατέλαβαν την εντελώς ανυπεράσπιστη πλέον πόλη. Αρχικά λεηλάτησαν και βανδάλισαν την αρμενική συνοικία Haynoz πριν την πυρπολήσουν τη νύχτα της 13ης Σεπτεμβρίου, πιθανώς για να εκδιώξουν οριστικά τους κατοίκους και τους πρόσφυγες. Η φωτιά επεκτάθηκε γρήγορα στην παρακείμενη ελληνική συνοικία.

Ο Αρμένιος γιατρός Garabed Hatscherian σημειώνει: «Ολοένα και περισσότερο, οι φλόγες πλησιάζουν το σπίτι μας. Οι κρότοι από τα φλεγόμενα σπίτια και η μετατροπή των καύσιμων υλών σε σύννεφα από φλόγες μου έδωσαν τη δυνατότητα να βιώσω μια εικόνα κόλασης, η οποία μέχρι τώρα μου ήταν άγνωστη. Έχω δει μεγάλες πυρκαγιές στην Κωνσταντινούπολη και σε άλλες πόλεις, και έχω δει ολόκληρες πόλεις και χωριά να καίγονται στα πεδία των μαχών των Δαρδανελίων και στη Ρουμανία, αλλά καμία από τις πυρκαγιές δεν με έχει επηρεάσει τόσο πολύ. Η φωτιά της Σμύρνης είναι απερίγραπτη και ασύλληπτη. Η κατάστασή μας είναι απελπιστική».

Τουλάχιστον 150.000 Έλληνες και Αρμένιοι έχασαν τη ζωή τους, όπως το έθεσε ο Hatscherian, ανάμεσα «στη φωτιά, το νερό και το σπαθί»: Σκοτώθηκαν από την κατάρρευση τοίχων σπιτιών ή κήκαν ζωντανό μέσα σε αυτά, πνίγηκαν στο λιμάνι ενώ προσπαθούσαν μάτια να διαφύγουν σε ξένα πλοία ή έπεσαν θύματα των σφαγών. Μετά την κατάληψη της Σμύρνης, οι τουρκικές δυνάμεις και οι άμαχοι σκότωσαν περίπου 40.000 Έλληνες άνδρες, γυναίκες και παιδιά μόνο κοντά στην πόλη της Manisa. Την άνοιξη του 1923, Έλληνες που παρείχαν καταναγκαστική εργασία υποχρεώθηκαν να κρύψουν τα σαπισμένα πτώματα τους για να μην τα δει ο Ισπανός επιθεωρητής Κοινωνίας των Εθνών Dellara.

Μπορεί κανείς να τοποθετήσει την πτώση της Σμύρνης στο πλαίσιο του ελληνοτουρκικού πολέμου από το 1919 έως το 1922. Όμως αυτό δεν είναι αρκετό. Ο ελληνικός πληθυσμός της επαρχίας του Αϊδινίου έπεσε θύμα μπόϊκοτάζ και τρομοκρατικών μέτρων, εκτοπισμών και σφαγών και πριν από τον Α' Παγκόσμιο Πόλεμο. Αν και ορισμένοι πρόσφυγες επέστρεψαν την εποχή της ελληνικής κατοχής το 1919, αναγκάστηκαν να εγκαταλείψουν τις εστίες τους για δεύτερη φορά το φθινόπωρο του 1922. Ωστόσο, η ανθρωπιστική καταστροφή του 1922 δεν προκλήθηκε μόνο από τον τουρκικό φθόνο, το θρησκευτικό μίσος και τη βαθιά δυσπιστία προς τους χριστιανούς συμπατριώτες. Η άρνηση των Συμμάχων να επέμβουν στρατιωτικά για την προστασία των Οθωμανών Χριστιανών είναι υπεύθυνη σε μεγάλο βαθμό, παρά το γεγονός ότι η Βρετανία εξέτασε το ζήτημα εν συντομία.

Για τον Υπάτο Αρμοστή των ΗΠΑ, Ναύαρχο Mark Bristol, όχι μόνο είχαν προτεραιότητα έναντι της προστασίας των μειονοτήτων τα εθνικά συμφέροντα, ιδιαίτερα στην Ενέργεια -όπως συμβαίνει συχνά σε όλους όσους καλούνται να λάβουν αποφάσεις-, αλλά οι αποφάσεις του χαρακτηρίζονταν από αντι-βρετανικές και ανθελληνικές προκαταλήψεις, όπως δήλωσε επικριτικά ο ομότιμος καθηγητής του Harvard, Lou Ureneck: «Ο Bristol (...) περιφρονούσε τους Έλληνες. Στα μάτια του Bristol οι Έλληνες ήταν „ακόμη χειρότεροι από τους Εβραίους και τους Αρμένιους“, ήταν μια „φυλή έξυπνων και ανέντιμων εμπόρων“».

Η Σμύρνη το 1922 έγινε η επιτομή της αποτυχίας παροχής ανθρωπιστικής βοήθειας. Η εκκένωση των Ευρωπαίων και των Αμερικανών ακολουθήθηκε από αυτό που επαναλήφθηκε πρόσφατα στο Αφγανιστάν: «Το επιτόπιο προσωπικό», στην περίπτωση της Σμύρνης κυρίως υπηρέτες, δάσκαλοι και διερμηνείς, έμεναν συνήθως πίσω, μη πολιτογραφημένοι Έλληνες και Αρμένιοι απωθήθηκαν στο λιμάνι.

Στις 16 Σεπτεμβρίου 1922, ο Nureddin διέταξε όλοι οι Έλληνες και οι Αρμένιοι μεταξύ 18 και 45 ετών, παρά την οθωμανική υπηκοότητά τους, να αντιμετωπίζονται ως αιχμάλωτοι πολέμου. Όλοι οι άλλοι, είτε κάτοικοι της Σμύρνης είτε πρόσφυγες από το εξωτερικό, διατάχθηκαν να εγκαταλείψουν τη χώρα μέχρι τις 30 Σεπτεμβρίου 1922. Στη

συνέχεια, άντρες και γυναίκες χωρίστηκαν, οι άνδρες εκτελέστηκαν ομαδικά ή εστάλησαν να παράσχουν καταναγκαστική εργασία, από την οποία πολλοί δεν επέστρεψαν ζωντανοί.

Η Διευθύντρια του Αμερικανικού Ερυθρού Σταυρού, Esther Clayson Pohl Lovejoy, βίωσε τα δεινά των Χριστιανών γυναικών που απέμειναν στη Σμύρνη: «Όταν έφτασα στη Σμύρνη, 250.000 άνθρωποι συνωσιζόνταν στις αποβάθρες —εξαθλιωμένοι, τυρανισμένοι και έξαλλοι— οι γυναίκες έπεφταν θύματα ξυλοδαρμού, τους έσκιζαν τα ρούχα, οικογένειες χωρίζονταν και τους λήστευαν τα πράγματά τους».

Η φρίκη της Σμύρνης ξεπερνά κάθε φαντασία και τη δύναμη των λέξεων, έγραψε η Lovejoy. «Είναι ένα έγκλημα για το οποίο ευθύνεται ολόκληρος ο κόσμος, γιατί δεν ανέπτυξε κατά την πολιτισμένη του περίοδο κανένα μέσο για να αποτρέψει τέτοιες εντολές, όπως η εκκένωση μιας ολόκληρης πόλης και τα μέσα με τα οποία εκτελέστηκε. Είναι έγκλημα ο κόσμος να παρακολουθεί τα τεκταινόμενα με μια αίσθηση ουδετερότητας και να επιτρέπει αυτά τα εγκλήματα εις βάρος 200.000 γυναικών».

Διασώθηκαν μόνο η μουσουλμανική συνοικία και το τουρκικό τοπωνύμιο της Σμύρνης: Izmir. Ένα ιταλικό οδοιπορικό του Φεβρουαρίου του 1925 περιέγραφε την πόλη-φάντασμα ως «τρομακτικό σύμβολο για ολόκληρη την Τουρκία», από το οποίο οι Έλληνες, το στοιχείο που τη χαρακτήριζε, «είχαν σαρωθεί και διαγραφεί».

Τα γενοκτονικά γεγονότα στην οθωμανική επαρχία του Αϊδινίου δημιούργησαν τη δημογραφική βάση για μια «Τουρκία των Τούρκων». Η αναγκαστική ανταλλαγή πληθυσμών, την οποία η νεοτουρκική ηγεσία είχε επιδιώξει ανεπιτυχώς πριν από τον Α' Παγκόσμιο Πόλεμο, εφαρμόστηκε λίγους μήνες μετά τη «Μεγάλη Φωτιά» με τη διμερή ελληνοτουρκική Συνθήκη της Λωζάνης τον Ιανουάριο του 1923.

Στο τέλος του άρθρου επισημαίνεται πως «Εκδήλωση Μνήμης θα πραγματοποιηθεί την Κυριακή 11 Σεπτεμβρίου στην περιοχή Westend του Βερολίνου στο Οικουμενικό Μνημείο Θυμάτων Γενοκτονίας στην Οθωμανική Αυτοκρατορία».

Wallets: Τι είναι τα ψηφιακά πορτοφόλια

Ολοένα και περισσότεροι καταναλωτές χρησιμοποιούν το ηλεκτρονικό τους πορτοφόλι για την πραγματοποίηση πληρωμών.

Τα ψηφιακά πορτοφόλια ή απλά «wallets» παρέχουν τη δυνατότητα ανέπαφων συναλλαγών με χρήση φορητής συσκευής (έξυπνο κινητό ή έξυπνο ρολόι- smartphone ή smartwatch), αντικαθιστώντας το πλαστικό της φυσικής κάρτας. Με απλά βήματα, ο κάτοχος της κάρτας μπορεί να την εντάξει στο wallet που τον διευκολύνει - ανάλογα με το λειτουργικό σύστημα της συσκευής που διαθέτει (Android ή iOS) - και να πραγματοποιεί τις καθημερινές συναλλαγές του μέσα από τη συσκευή του, απολύτως ανέπαφα και χωρίς χρήση PIN, καθώς ταυτοποιείται με βιομετρικά στοιχεία, όπως το δαχτυλικό αποτύπωμα (fingerprint), η αναγνώριση προσώπου (Face ID) ή με τη χρήση κωδικού της φορητής συσκευής.

Ποια όμως είναι τα συγκριτικά πλεονεκτήματα των ψηφιακών πορτοφολιών σε σχέση με άλλους τρόπους συναλλαγών; Αρχικά, τα wallets παρέχουν αξιοσημείωτη διευκόλυνση, απλοποιώντας την καθημερινότητα του σύγχρονου καταναλωτή, που πλέον δε χρειάζεται να έχει πάντα μαζί του το πορτοφόλι και μπορεί να πραγματοποιεί οποιαδήποτε συναλλαγή χαμηλού ή υψηλού ποσού - από τον πρωινό καφέ έως και αγορές οικιακού εξοπλισμού - σε οποιονδήποτε έμπορο με τερματικό contactless POS, χρησιμοποιώντας απλώς το smartphone ή το smartwatch. Πέρα όμως από την απλούστευση των συναλλαγών, πολύ σημαντικός είναι και ο παράγοντας της ασφάλειας, καθώς τα wallets «θωρακίζονται»

από τη σύγχρονη τεχνολογία tokenization, η οποία προστατεύει την κάρτα πληρωμής από την εμφάνιση του αριθμού της, καθώς στη θέση του δημιουργείται ένας μοναδικός κρυπτογραφημένος αριθμός (token), αποκλειστικά για την πραγματοποίηση της εκάστοτε συναλλαγής. Ως εκ τούτου, οι συναλλαγές που πραγματοποιούνται μέσω wallets, αξιοποιώντας τη δύναμη του tokenization, είναι περισσότερο ασφαλείς και προστατεύουν ευρύτερα από τους κινδύνους υποκλοπής των στοιχείων της κάρτας (π.χ. κλοπή πορτοφολιού / κλοπή πλαστικού κάρτας, αντιγραφή στοιχείων της κάρτας από την πλαστική μορφή της, κ.ο.κ.).

Οι νέες τεχνολογίες που ενσωματώνουν τα wallets και οι συσκευές που τα υποστηρίζουν, εξασφαλίζουν ευκολία, ταχύτητα και κυρίως την ασφάλεια των συναλλαγών, καθιστώντας τα ψηφιακά πορτοφόλια ένα καθημερινό εργαλείο που κερδίζει την εμπιστοσύνη ολοένα και περισσότερων χρηστών.

Μπορεί όμως το ηλεκτρονικό πορτοφόλι να ενσωματώσει όλες τις χρεωστικές, πιστωτικές και προπληρωμένες κάρτες ενός καταναλωτή ανεξάρτητα από την τράπεζα που έχει εκδοθεί η κάρτα; Είναι στη διακριτική ευχέρεια κάθε τράπεζας, να επιλέγει ποιες κάρτες - που η ίδια εκδίδει - θα μπορούν να εντάξουν οι πελάτες της στα ψηφιακά πορτοφόλια που εκείνη διαθέτει προς χρήση.

Το πρώτο ηλεκτρονικό πορτοφόλι στην ελληνική αγορά το εισήγαγε ήδη από το 2014 η Alpha Bank, το οποίο μετεξελίχθηκε στο αναβαθμισμένο myAlpha Wallet. Σήμερα η Alpha Bank παρέχει πρώτη στους πελάτες της, κατόχους καρτών Visa και Mastercard, τα Garmin Pay, Apple Pay, Google PayTM και, πρόσφατα, το Xiaomi Pay. Παράλληλα, γίνονται ενισχυμένες προσπάθειες ενημέρωσης και εκπαίδευσης του καταναλωτικού κοινού, γύρω από τα οφέλη της χρήσης των wallets, με ενέργειες όπως η καμπάνια επικοινωνίας #me-miakinisi.

Σύμφωνα με στοιχεία από την Alpha Bank, που έχει το μεγαλύτερο μερίδιο αγοράς στο συγκεκριμένο τομέα, αναφορικά με τα δημογραφικά στοιχεία των χρηστών των wallets, αναμενόμενο είναι ότι αυτά υιοθετούνται περισσότερο από τις νεαρότερες ηλικιακές ομάδες, που έχουν μια ανεπτυγμένη σχέση με την ψηφιακή τεχνολογία και τις έξυπνες φορητές συσκευές. Ένα αρκετά ενδιαφέρον στοιχείο, όμως, που ίσως προκαλεί ευχάριστη έκπληξη, είναι ότι παρατηρείται και ένας ικανοποιητικός βαθμός διείσδυσης σε μεγαλύτερους ηλικιακά καταναλωτές (45 ετών και άνω) κάτι που αποδεικνύει ότι σημειώνεται πρόοδος στην ευρύτερη διάχυση της τεχνολογίας και στην ψηφιακή μετάβαση της κοινωνίας, στην κατεύθυνση μιας κουλτούρας ανέπαφων συναλλαγών στη χώρα.

ΑΠΕ-ΜΠΕ

Γερμανία: Μείωση του ΦΠΑ στο φυσικό αέριο στο 7%

Γερμανία: Μείωση του ΦΠΑ στο φυσικό αέριο στο 7% (από 19%) ανακοίνωσε ο Καγκελάριος Σολτς. Ο μειωμένος ΦΠΑ θα ισχύει έως το 2024 και θέλει να καλύψει το κόστος της εισφοράς φυσικού αερίου

www.doryforos.org